

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА РОМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ ТА ПЕРЕКЛАДУ**

**Кваліфікаційна робота
магістра**

на тему **КАТЕГОРІЯ ІНТЕНСИВНОСТІ ТА ЛІНГВІСТИЧНІ ЗАСОБИ
ЇЇ ВИРАЖЕННЯ У ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ**

Виконала: студентка 2 курсу,
групи 8.0352-ф
спеціальності 035 Філологія
спеціалізації 035.055 Романські мови
та літератури (переклад включно),
перша – французька
освітньо-професійної програми
Мова і література (французька)
Шаір Вікторія Ігорівна

Керівник к.ф.н., доц. Стуліна Є. В.

Рецензент к.ф.н., доц. Тарасюк І. В.

Запоріжжя – 2023

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет іноземної філології
Кафедра романської філології
Освітній рівень магістр
Спеціальність 035 Філологія
Спеціалізація 035.055 Романські мови та літератури (переклад включно),
перша – французька
Освітньо-професійна програма Мова і література (французька)

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідувач кафедри _____

« ____ » _____ 20__ року

ЗАВДАННЯ
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ МАГІСТРА

ШАІР ВІКТОРІЇ ІГОРІВНІ

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема кваліфікаційної роботи магістра (проєкту) «Категорія інтенсивності та лінгвістичні засоби її вираження у французькій мові»

Керівник кваліфікаційної роботи (проєкту) Стуліна Євгенія Володимирівна,
к.ф.н., доцент

(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджені наказом ЗНУ від « 11 » квітня 2023 року № 521-с

2. Строк подання студентом кваліфікаційної роботи (проєкту) 4 грудня 2023

3. Вихідні дані до кваліфікаційної роботи (проєкту) Теоретичні засади категорії інтенсивності, словники французької мови, французька художня, наукова, публіцистична література.

4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити) 1) визначити поняття семантичної категорії інтенсивності та проаналізувати способи її мовного вираження; 2) проаналізувати інтенсифікацію як процес та ступені інтенсивності як результат; 3) дослідити прагматичні аспекти інтенсивності як лінгвістичної категорії; 4) розглянути аспекти та форми інтенсифікації у французькій мові; 5) дослідити функціональне навантаження інтенсивності у фразеологізмах та ідіомах; 6) проаналізувати семантичні ролі інтенсифікації в різних текстових жанрах, включаючи художній, науковий, публіцистичний стилі та в рекламних

текстах. 7) дослідити інтенсивність у сучасному молодіжному сленгу, та проаналізувати вплив англіцизмів; 8) розглянути когнітивний аспект категорії інтенсивності.

5. Консультанти розділів кваліфікаційної роботи (проєкту)

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
Вступ	Стуліна Є. В., к.ф.н., доц.	11.04.2023	11.04.2023
Розділ 1	Стуліна Є. В., к.ф.н., доц.	15.05.2023	15.05.2023
Розділ 2	Стуліна Є. В., к.ф.н., доц.	18.06.2023	18.06.2023
Висновок	Стуліна Є. В., к.ф.н., доц.	29.09.2023	29.09.2023

6. Дата видачі завдання 11.04.2023 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№	Назва етапів кваліфікаційної роботи магістра	Строк виконання етапів роботи (проєкту)	Примітка
1.	Пошук наукових джерел з теми дослідження, їх аналіз	квітень 2023	виконано
2.	Добір фактичного матеріалу	квітень 2023	виконано
3.	Написання вступу	травень 2023	виконано
4.	Написання теоретичного розділу	червень 2023	виконано
5.	Написання практичного розділу	серпень 2023	виконано
6.	Формулювання висновків	жовтень 2023	виконано
7.	Проходження нормоконтролю	листопад 2023	виконано
8.	Одержання відгуку та рецензії	грудень 2023	виконано
9.	Захист	грудень 2023	виконано

Автор роботи несе персональну відповідальність за відсутність в роботі несанкціонованих текстових запозичень (академічного плагіату)

Магістрант

_____ (підпис)

В. І. Шаір

_____ (ініціали та прізвище)

Керівник роботи

_____ (підпис)

Є. В. Стуліна

_____ (ініціали та прізвище)

Нормоконтроль пройдено

Нормоконтролер

_____ (підпис)

І. В. Тарасюк

_____ (ініціали та прізвище)

РЕФЕРАТ

Дипломна робота – 82 стор., 76 джерел.

Об'єкт дослідження: вислови з текстів різних функціональних стилів, до складу яких входять лексико-семантичні, фразеологічні засоби інтенсифікації.

Мета роботи: визначення лінгво-когнітивних механізмів, які сприяють створенню прагматичного впливу висловлень, до складу яких входять лінгвістичні засоби інтенсифікації.

Теоретико-методологічні засади: ключові положення з робіт вітчизняних і зарубіжних дослідників категорії інтенсивності (І. А. Бодуен де Куртоне, Ш. Баллі, М. З. Гурко, А. П. Романченко, S. Adler, F. Durieux тощо).

Отримані результати: В рамках дослідження інтенсивності як семантичної категорії у лінгвістиці виявлено, що її зміст визначається неоднозначно. С. Є. Родіонова розглядає інтенсивність як похідну від базових категорій якості та кількості, доповнюючи її експресивністю та емоційністю. Ця категорія відрізняється від градуальності наявністю експресивного компонента, вказуючи на її прагматичний характер. Особливість інтенсивності полягає у тому, що вона розглядається як кількісна модифікація якості, яка відображає відхилення від «норми». За французькими дослідниками, інтенсивність тісно пов'язана з концепціями квантифікації та градуальності, вираженими через прийменники. Однак, хоча інтенсифікація може не містити первинної оцінки чи емоційності, у контексті конкретного тексту вона може призвести до суб'єктивного розвитку ситуації, що включає оцінку, емоційне забарвлення та експресію. Таким чином, інтенсивність в лінгвістиці виражається як семантична категорія прагматичного характеру, що поєднує в собі елементи якості, кількості та експресивності.

Ключові слова: *інтенсифікація, інтенсивність, інтенсифікатор, лінгво-когнітивні механізми, експресивність, прагматичний аспект*

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1 ТЕРМІНОЛОГІЧНЕ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНЕ ПОЗИЦІОНУВАННЯ: ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ІНТЕНСИФІКАЦІЯ» У СУЧАСНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ	7
1.1 Поняття семантичної категорії інтенсивності та її мовне вираження.....	7
1.2 Аналіз інтенсифікації як процесу та ступенів інтенсивності як результату.....	12
1.3 Прагматичні аспекти інтенсивності як лінгвістичної категорії.....	17
1.4 Аспекти та форми інтенсифікації у французькій мові.....	22
1.5 Матеріал дослідження та методологія аналізу інтенсивності.....	30
РОЗДІЛ 2 КОГНІТИВНО-ПРАГМАТИЧНИЙ АНАЛІЗ КАТЕГОРІЇ ІНТЕНСИВНОСТІ У ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ	34
2.1 Функціональне навантаження інтенсивності у фразеологізмах та ідіомах.....	34
2.2 Семантична роль інтенсифікації в різних текстових жанрах.....	41
2.2.1 Інтенсивність у художньому стилі.....	41
2.2.2 Інтенсивність у науковому стилі.....	50
2.2.3 Інтенсивність у публіцистичному стилі.....	55
2.2.4 Інтенсивність у рекламних текстах.....	57
2.3 Інтенсивність у сучасному молодіжному сленгу.....	61
2.3.1 Адаптація та переосмислення традиційних інтенсифікаторів у молодіжному дискурсі.....	61
2.3.2 Вплив англійської мови на формування нових інтенсивних форм у французькому молодіжному сленгу.....	64
2.4 Когнітивний аспект категорії інтенсивності.....	69
ВИСНОВКИ	73
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	77

ВСТУП

В основі поняття «інтенсивність», яке є далеко не новим терміном у лінгвістичних дослідженнях, лежить поняття градації кількості у широкому сенсі. Іншими словами, інтенсивність є кількісною мірою оцінки якості, показником змісту комунікації. Дослідники визнають, що як у свідомості того, хто говорить, так і у свідомості слухача існує шкала інтенсивності, яка будується відносно деякої величини – норми якості.

Категорія інтенсивності – це семантична категорія прагматичного характеру, яка, з одного боку, заснована на категорії кількості та якості, а, з іншого боку, як категорія прагматики може бути описана в термінах когнітивної лінгвістики.

До цього часу, незважаючи на неослабний інтерес до інтенсивності, дослідники продовжують дискутувати про аспекти виділення категорії інтенсивності, оскільки складність вирішення цієї проблеми полягає в тому, що інтенсивність існує лише у злитті з аспектами емоційності та експресивності, що в свою чергу визначає її кінцевий прагматичний вплив. Саме у пошуку прагматичного впливу від взаємодії інтенсивності з експресивністю і емоційністю полягає **актуальність** дослідження.

Наукова новизна визначається тим, що в дослідженні зроблено спробу розкрити взаємодію інтенсивності з експресивністю і емоційністю для формування прагматичного аспекту тексту.

Об'єктом дослідження є вислови з текстів різних функціональних стилів, до складу яких входять лексико-семантичні, фразеологічні засоби інтенсифікації.

Предметом дослідження є лінгво-когнітивні механізми створення прагматичного впливу висловів, до складу яких входять засоби інтенсифікації.

Метою дослідження є визначення лінгво-когнітивних механізмів, які сприяють створенню прагматичного впливу висловлень, до складу яких входять лінгвістичні засоби інтенсифікації.

Для дослідження поставленої мети необхідно вирішити наступні **завдання:**

- 1) Визначення поняття семантичної категорії інтенсивності та аналіз способів її мовного вираження
- 2) Аналіз інтенсифікації як процесу та ступенів інтенсивності як результату.
- 3) Дослідження прагматичних аспектів інтенсивності як лінгвістичної категорії.
- 4) Вивчення аспектів та форм інтенсифікації у французькій мові.
- 5) Вивчення функціонального навантаження інтенсивності у фразеологізмах та ідіомах.
- 6) Аналіз семантичної ролі інтенсифікації в різних текстових жанрах, включаючи художній, науковий, публіцистичний стилі та в рекламних текстах.
- 7) Дослідження інтенсивності у сучасному молодіжному сленгу, з особливим фокусом на адаптацію та переосмислення традиційних інтенсифікаторів.
- 8) Аналіз впливу англійської мови на формування нових інтенсивних форм у французькому молодіжному сленгу.
- 9) Вивчення когнітивного аспекту категорії інтенсивності.

Матеріал дослідження: для досягнення мети і вирішення поставлених задач з текстів різних функціональних стилів було вибрано і проаналізовано 105 висловів, до складу яких входять лексико-семантичні і фразеологічні засоби інтенсифікації змісту.

Мета та завдання дослідження зумовили комплексне використання різних **методів:** метод суцільної вибірки висловів, до складу яких входять лексико-семантичні, фразеологічні інтенсифікатори, метод лексикографічного аналізу, метод контекстуального аналізу.

Теоретичною основою дослідження стали роботи вітчизняних і зарубіжних дослідників категорії інтенсивності (І. А. Бодуен де Куртоне,

Ш. Баллі, М. З. Гурко, В. Г. Гак, Є. І. Шейгал, А. П. Романченко, S. Adler, F. Durieux та інші). Так, наприклад, М. З. Гурко вказує на взаємодію релятивних та абсолютних способів вираження інтенсивності. Є. І. Шейгал та Т. Н. Григоренко звертають увагу на суб'єктивність і соціальний аспект «норми» у контексті інтенсифікації, тоді як Є. І. Поцелуєвський пропонує відмовитися від розгляду «норми» як точки відліку для інтенсивності. Н. Д. Арутюнова підкреслює, що інтенсивність виражається суб'єктивно, наводячи приклади, які демонструють невизначеність градацій ознак.

Практична значущість роботи: Результати дослідження можуть бути використані у написанні дослідницьких робіт з мовознавства для глибшого розуміння механізмів інтенсифікації у французькій мові. Робота також може слугувати джерелом для підготовки до семінарів з мовознавства, лексикології, а також для використання підчас практичних занять з французької мови.

Робота пройшла **апробацію** на 4х науково-практичних студентських конференціях, а також була опублікована у науковому періодичному виданні. Результати дослідження представлено у 5 публікаціях:

1. Стуліна Є. В., Шаір В. І. Когнітивний аспект категорії інтенсивності. *Тези доповідей XV Міжнародної наукової конференції «Іноземна філологія у XXI столітті»* : Запорізький національний університет. Запоріжжя : ЗНУ, 2023. С. 28-31.

2. Стуліна Є. В., Шаір В. І. Лінгво-прагматичний аспект категорії інтенсивності. *Вісник науки та освіти. Серія «Філологія»* : журнал. 2023. № 10(16) 2023. С. 254-267.

3. Стуліна Є. В., Шаір В. І. Префікси з семантикою інтенсифікації. *Abstracts of XXIV International Scientific and Practical Conference*. Milan, Italy. P. 227-228.

4. Шаір В. І. Префікси з семантикою інтенсифікації. *Збірник наукових праць студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених «Молода наука-2023»*: у 5 т. / Запорізький національний університет. Запоріжжя : ЗНУ, 2023. Т.1. С. 168-169.

5. Шаір В. І. Інтенсифікація синтаксичних конструкцій. *Різдвяні студентські наукові читання : Vita in lingua* : матеріали I Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції (Запоріжжя, 9 грудня 2022 р.). Запоріжжя : Запорізький національний університет, 2023. С. 55-57.

Структура роботи: дослідження складається зі вступу, двох розділів, висновків та списку використаної літератури.

У вступі подано загальні відомості про дану наукову працю, починаючи від умотивування теми, мети, завдань, актуальності дослідження, визначення об'єкту, предмету та структурування роботи.

У першому розділі подаються загальні відомості про поняття семантичної категорії інтенсивності та її мовне вираження, особлива увага приділяється дослідженню прагматичних аспектів інтенсивності як лінгвістичної категорії та вивченню аспектів і форм інтенсифікації у французькій мові, також розглянуто питання аспектів та форм інтенсифікації у французькій мові.

Другий розділ містить дослідження інтенсивності у фразеологізмах та ідіомах, аналіз семантичної ролі інтенсифікації в різних текстових жанрах, включаючи художній, науковий, публіцистичний стилі та в рекламних текстах. Також аналізується інтенсивність у сучасному молодіжному сленгу, розглядається вплив англіцизмів на формування нових інтенсивних форм у французькій мові та досліджується когнітивний аспект категорії інтенсивності.

У висновках подано узагальнені результати проведеної роботи.

Загальна кількість сторінок 82 , кількість використаних джерел 76.

РОЗДІЛ 1

ТЕРМІНОЛОГІЧНЕ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНЕ ПОЗИЦІОНУВАННЯ: ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ІНТЕНСИФІКАЦІЯ» У СУЧАСНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ

1.1 Поняття семантичної категорії інтенсивності та її мовне вираження

Поняття інтенсивності є фундаментальним аспектом процесу сприйняття людиною світу та її досвіду. Інтенсивність сприйняття вимірюється ступенем або рівнем інтенсивності дії, стану або якості. У сфері мовної комунікації інтенсивність відіграє вирішальну роль у процесі передачі нюансів значень і підвищенні комунікативного ефекту: вона дозволяє виражати широкий спектр емоцій, відчуттів і переживань.

У лінгвістичному контексті семантична категорія інтенсивності містить репрезентацію та передачу різного ступеня інтенсивності дії, стану, якості через мову. Розуміючи, як інтенсивність кодується лінгвістично, ми отримуємо уявлення про те, як мова дозволяє нам виражати та передавати інтенсивність нашого сприйняття через оцінку і емоцій. Формування емоційного аспекта висловлювання базується на сутності даної категорії, що полягає у вираженні додаткових кількісних та якісних характеристик ситуацій, що описуються у висловленнях. На думку незаперечних авторитетів у лінгвістиці І. А. Бодуена де Куртоне, Ш. Баллі, М. З. Гурко, В. Г. Гака категорія інтенсивності є приватним різновидом категорій кількості і якості.

З питанням суб'єктивності інтенсифікації тісно пов'язане поняття «норми». Традиційно вважалось, що існують два способи вираження кількісної визначеності ознаки: релятивний і абсолютний. У першому випадку кількісна детермінація ознаки проводиться шляхом експліцитно вираженого порівняння, при цьому кількісно визначається не сама ознака, а міра

перевищення ознаки в одному з порівнюваних об'єктів або станів. Абсолютний спосіб характеризується відсутністю експліцитного порівняння. Релятивні і абсолютні способи вираження інтенсивності взаємодіють один з іншим [Гурко 2006].

Однак і в основі абсолютних способів вираження інтенсивності лежить порівняння, оскільки кожна градація ознаки включає зіставлення його кількості з іншим, прийнятим за точку відліку. Ця ідея лягла в основу багатьох робіт, в яких кількісні детермінатори ознаки трактуються як ті, що містять у своїй семантиці елементарне значення норми і елементарне значення «більше/менше норми» або «дорівнює нормі». Деякі дослідники підкреслюють в «нормі» соціальний момент, маючи на увазі під нормою обумовлений традиціями народу звичайнісінький прояв ознаки в конкретній ситуації [Шейгал 1981]. Інші автори підкреслюють суб'єктивність норми, залежність її від мовця і стверджують, що для різних мовців поняття «норми» не має одного значення. Невизначеність поняття «норми» призвела до того, що деякі дослідники запропонували взагалі відмовитися від розгляду її в якості точки відліку інтенсивності [Поцелуевский 1974, с. 14].

Видається більш правильною точка зору тих лінгвістів, які вважають «норму» імпліцитною точкою відліку інтенсивності ознаки. Причому «точка» ця досить умовна, оскільки вона являє певну ділянку на шкалі інтенсивності ознаки, в межах якої норма може варіюватися. Розмитість і невизначеність «норми», її недискретність мають принциповий характер, оскільки соціальна «норма» ознаки постає в її суб'єктивному вираженні [Григоренко 1987, с. 18].

Отже, ступінь експресивності, тобто інтенсивність, визначається свідомо суб'єктивно. «Навряд чи можна з упевненістю сказати, яка будівля більше: величезна або велетенська. Так само важко визначити, яка дірка менше: крихітна або малюсінька» [Арутюнова 1988, с. 248]. Однак слід зазначити, що в умовах спільної зустрічальності висловлювань зростання/зменшення по мірі інтенсивності, частіше за все, не викликає сумнівів: *Він обдарований.* > *Він талановитий.* > *Він геній.*

Інтенсифікація може відбуватися на різних рівнях. Коли інтенсифікація виражена лексичним елементом, саме в денотаті цього елемента міститься сема інтенсифікації (префікси високого ступеня: *hyper-*, *super-*; лексикалізована градація властивості: *bon, meilleur, excellent*; дієприслівникові інтенсифікатори: *tout à fait, vraiment*). Інтенсифікація, досягнута на семантико-синтаксичному рівні, викликана певними синтаксичними конструкціями. На прозодичному рівні інтенсифікація виникає внаслідок інтонації чи наголосу. Нарешті, на рівні висловлювання/аргументації інтенсифікація є продуктом таких явищ, як звернення: *Luc, il n'a toujours pas dit s'il venait ce soir*; редуплікація: *T'auras pas de café café ?*; ілокутивна сила: *Ferme la porte !*; або емфатичне заперечення: *Ce n'est pas du tout important* [Козак 2012].

У світлі цього напруження необхідно буде визначити тип інтенсифікації, викликані модифікаторами.

Відразу виключимо прозодію: хоча інтонація може посилити посилюючий ефект, але не створює його. На лексичному рівні ми бачимо, що ці прийменникові модифікатори не позначають інтенсифікацію пріоритетним чином: *près de* або *jusqu'à* на відміну від прислівника *très*.

Щоб зрозуміти механізм інтенсифікації, створений певними прийменниковими модифікаторами, пропонується розглядати інтенсифікацію як ілокутивний акт, що виникає в результаті фокусування певних компонентів лексичного значення, що мають потенціал інтенсифікації.

Розглянемо деякі засоби інтенсифікації в сучасній французькій мові. В якості інтенсифікаторів можуть виступати окремі слова, оціночні за своїм основним змістом, стійкі вирази, деякі синтаксичні конструкції – повтор, неповні речення, односкладні речення, реприза і антиципація.

У результаті аналізу наукових досліджень процесу інтенсифікації і її результату – інтенсивності ми встановили, як у французькій мові формується інтенсивність висловлень:

1) Іменниками: *Mais le sort en avait voulu autrement : j'étais le serviteur, le larbin, la serpillière de l'idole de toute une génération de lecteurs. Un domestique,*

en somme [Belin 2005] – Але доля розпорядилася по-іншому: я був слугою, лакеєм, ганчіркою ідола всього покоління читачів. Прислугою, в кінцевому рахунку. У представленому фрагменті персонаж роздумує про своє місце в соціальному оточенні, роблячи певні висновки. Він використовує низку іменників для вираження своєї підлеглої позиції: «слуга», «лакей», «ганчірка», «прислуга». Ми бачимо тут східну градацію від досить нейтрального *le serviteur* до зневажливого *la serpillière*. Зневажливий характер *la serpillière* підсилюється не лише через його семантику, але й через використання жіночого роду, що може бути особливо образливим для чоловіка у певних контекстах. Останній елемент ряду, *un domestique*, хоч і не є найбільш інтенсивним, виступає як підсумковий у цьому випадку.

2) Прикметниками: *Il me demanda d'être sage, de ne pas essayer de bouger ma tête ou mes mains. Il parlait en détachant les syllabes. Il était calme et rassurant* [Japrisot 1962] – Він мене попросив бути розсудливою, намагатися не рухати головою або руками. Він говорив, чітко вимовляючи склади. Він був спокійним і заспокійливим. Інтенсифікація досягається за рахунок вживання в останньому реченні двох синонімічних прикметників *calme* та *rassurant*, другий з яких є більш експресивним.

3) Найвищим ступенем порівняння прикметника: *Et au fond, c'est une chance que tu te sois cassé la jambe parce que tu vas pouvoir déguster à loisir l'histoire la plus extraordinaire, la plus affolante, la plus ahurissante, la plus terrible que l'on puisse imaginer* [Boileau-Narcejac 1952]. – По суті, це удача, що ти зламав ногу, тому що ти зможеш продегустувати на дозвіллі найнезвичайнішу, найзухвалішу, найприголомшливішу, найжахливішу історію, яку тільки можна уявити. В поданому прикладі прикметники, вжиті у найвищому ступені з іменником *l'histoire*, розташовані в східній градації. Перший прикметник має відмінне семантичне значення порівняно з наступними трьома, які можна вважати синонімічними, оскільки вони несуть у собі спільну сему «переляк». Проте, в загальному контексті, всі ці прикметники, у тому числі й перший, сприймаються як синоніми. Останній

прикметник *terrible* є найяскравішим. Вживання найбільш експресивного прикметника в останній позиції сприяє створенню ефекту інтенсивності ряду.

4) Поєднанням прислівника та прикметника: *Mes idées, pensais-je, sont bien plus profondes que celles des autres. Bien plus intéressantes* [Belin 2005]. – *Мої думки, думав я, набагато глибші, ніж думки інших. Набагато цікавіші.* В даному прикладі використовується інтенсифікатор “plus” разом з прислівником “bien”. Подвійне вживання прислівників, у цьому випадку “plus” і “bien”, є результатом того, що “plus”, як часто вживаний прислівник, поступово втрачає свою інтенсивність. Комбінація “bien” і “plus” відновлює цю втрачену інтенсивність. Водночас, такий структурний повтор та паралелізм діють на посилення інтенсивності висловлювання.

На думку дослідників, метафори, гіперболи, повторення, літоти, антитези та інші художні засоби несуть підсилювальний ефект та виконують пряму роль інтенсифікації.

Отже, дослідники, які вивчали інтенсивність мови, визначають поняття інтенсивності як категорію міри, яка втілює діалектичну єдність між якісними та кількісними властивостями об’єкта. Вона визначає межу, де зміна кількості призводить до зміни якості та навпаки. Конверсія кількісних змін в якісні відкриває універсальний принцип розвитку. Така категорія, що відображає об’єктивну реальність, знаходить своє відображення в мові, де вона проявляється як кількісна міра оцінки якості, міра експлікативності та характеристика змістовності комунікації [Шейгал 1981; Туранский 1990; Гурко 2006; Козак 2012]. Під час чисельних досліджень вчені дійшли висновку, що категорія інтенсивності реалізується фонетичною, морфологічною, лексико-семантичною парадигматикою. На семантичному рівні інтенсивність можна представити як інваріантну сему, узагальнюючу ряд алосем.

1.2 Аналіз інтенсифікації як процесу та ступенів інтенсивності як результату

У лінгвістиці інтенсифікація вивчається як окремий мовний процес, і навіть як результат цього процесу, виражений різними ступенями інтенсивності.

Процес інтенсифікації у мові зазвичай пов'язані з використанням певних лексичних, синтаксичних чи фонетичних засобів, які змінюють стандартне значення слова чи фрази, роблячи його сильнішим чи яскравим. Один із найбільш поширених способів інтенсифікації – це використання підсилювальних прислівників та прикметників [Артемова 2006]. У французькій мові існує широкий спектр таких виразів.

Таким чином, на даному етапі можна виділити такі типи інтенсифікаторів:

1. Лексичні інтенсифікатори;
2. Модульні інтенсифікатори;
3. Порівняльно-вищі ступені прикметників і прислівників як інтенсифікатори.

Лексичні інтенсифікатори – це слова або фрази, які додають висловлюванню підсилювальний відтінок. Вони допомагають автору передати свої почуття, настрої чи емоції, зробити текст більш живим та вражаючим для аудиторії [Артемова 2006]. Як встановлено вченими у результаті досліджень (Блох М. Я., Adler S., Asnes M., De Vleeschauwer, Ph. Rapatel), французька мова має розмаїття інтенсифікаторів, які здатні відтворити широкий спектр почуттів – від захоплення та радості до обурення та роздратування.

Наприклад, слово “*très*” (дуже) є одним із найпоширеніших підсилювальних прислівників у французькій мові. Воно може використовуватися для посилення прикметника або прислівника. Наприклад, фраза “*très beau*” (дуже красивий) виражає сильнішу інтенсивність, ніж просто

“*beau*” (красивий). Аналогічно, прислівник “*vraiment*” (дійсно) може використовуватися для посилення значення фрази. Наприклад, “*vraiment impressionnant*” (справді вражаючий) підкреслює найвищий ступінь вражаючості. Ці інтенсифікатори додають висловлюванню глибини та насиченості, підсилюючи його емоційний відтінок.

Невід’ємною частиною французького мовного стилю є використання ідіоматичних виразів та фразових дієслів, які також виступають лексичними інтенсифікаторами. Наприклад, “*tomber des nues*” (впасти з неба) означає бути дуже здивованим, “*pleurer comme une madeleine*” (плакати, як Мадлена) – надмірно плакати [L’internaute]. Ці фрази додають колориту та образності мові, допомагаючи зрозуміти ситуацію з більш яскравого ракурсу.

Французькі лексичні інтенсифікатори також можуть включати в себе вирази, які вказують на величезну кількість чого-небудь. Наприклад, “*un nombre incalculable de*” (неперелічена кількість), “*une multitude de*” (багато), “*un tas de*” (куча) – ці вислови допомагають підкреслити об’єм або кількість об’єктів або явищ.

Позаяк французька мова величезно різноманітна і завжди відкрита для креативного виразу, лексичні інтенсифікатори є потужним інструментом для поглиблення емоційної сфери тексту. Вони допомагають говорити не просто про факти, а передати настрій, почуття та власні думки. Ці інтенсифікатори роблять мову більш живою та виразною, сприяючи більш глибокому сприйняттю тексту.

Важливо використовувати лексичні інтенсифікатори обережно, оскільки надмірне їх вживання може призвести до перебільшень та втрати довіри аудиторії. Якщо кожен другий прикметник супроводжується словом «неймовірно», це може зменшити вагу самого слова та зробити мовлення непереконливим.

Сила інтенсифікаторів може змінюватися в залежності від контексту та сприйняття. Те, що є «дуже важливим» для однієї людини, може бути просто

«важливим» для іншої. Тому потрібно збалансовано обирати інтенсифікатори, враховуючи мовну культуру та аудиторію [Григоренко 1987, с. 64].

Завдяки модальним інтенсифікаторам французьке мовлення стає багатшим за емоційним змістом та смисловими відтінками. Кожен інтенсифікатор приносить в мову своєрідний відтінок переконань та глибину висловлених думок. Наприклад, “*absolument*” (абсолютно) не просто додає інтенсивності, але і засвідчує абсолютне переконання мовця: “*C’est absolument incroyable!*” (Це абсолютно неймовірно!).

Модальні інтенсифікатори дозволяють виразити ступінь впевненості та вірогідності висловлених суджень. “*Certainement*” (безумовно) або “*sans aucun doute*” (без жодних сумнівів) додають виразності та надійності до заявлень, підкреслюючи вагомість мовцевих переконань.

Одне з найважливіших завдань модальних інтенсифікаторів – це допомагати виразити відтінки тону. Вони можуть бути використані для додавання сарказму, іронії або навіть скептицизму до висловлювань. Наприклад, “*vraiment intéressant*” (справді цікаво) може мати різні сенси, залежно від інтонації та контексту [Bordet, Jamet 2015].

Модальні інтенсифікатори дозволяють мовцям виражати навіть ті відчуття та думки, які не завжди легко передати. Вони роблять мовне вираження більш точним та детальним. Завдяки цим інтенсифікаторам можна відобразити внутрішній світ мовця більш точно, надаючи словам справжню силу виразу. Також залучення модальних інтенсифікаторів у мову надає їй силу та гнучкість. Інтенсифікатори дозволяють адаптувати вирази до різних ситуацій та аудиторій [Carrillo-de-Albornoz, Plaza 2013, с. 1620].

Важливо чітко окреслити різницю між лексичними та модальними інтенсифікаторами, оскільки може здатися, що вони схожі або навіть тотожні.

За семантикою модальні інтенсифікатори у французькій мові передають ступінь можливості, вірогідності, сприйняття або оцінки мовця щодо висловлюваного. Вони додають нюанси емоцій, ставлення та переконання мовця щодо виразу. Ці інтенсифікатори використовуються для надання ваги,

акцентування уваги або підкреслення важливості чи особливостей висловлювання. Вони допомагають передати авторський стан, впевненість або засумованість. Наприклад, “*Vraiment*” (справді), “*certainement*” (безумовно), “*absolument*” (абсолютно): “*C’est vraiment magnifique !*” (Це справді чудово!) [Bordet, Jamet 2015].

Лексичні інтенсифікатори виражають ступінь інтенсивності, величини, емоційної забарвленості або інтенсивності характеристики, описуваної словом, яке вони модифікують. Вони служать для підсилення значення конкретних слів або виразів, роблячи їх більш виразними та яскравими [Roels, Enghels 2020, с. 132]. Лексичні інтенсифікатори додають мовленню емоційність і зміцнюють враження, яке висловлює мовець. Наприклад, “*très*” (дуже), “*incroyablement*” (неймовірно), “*tellement*” (настільки): “*Il est tellement gentil !*” (Він такий добрий!).

Загалом, модальні інтенсифікатори відображають ставлення та переконання мовця, підкреслюючи його емоційні та когнітивні реакції, тоді як лексичні інтенсифікатори спрямовані на зміцнення значення конкретних слів чи виразів, надаючи їм більшої виразності.

Наступний спосіб інтенсифікації полягає у ступенях порівняння. Порівняльні ступені дозволяють виразити порівняння між двома об’єктами, властивостями чи діями. У французькій мові порівняльні ступені прикметників і прислівників формуються за допомогою деяких основних правил.

Найпоширенішим способом утворення порівняльних ступенів є додавання прикметника або прислівника “*plus*” (більше) перед відповідним словом. Наприклад: *Cette maison est plus grande que l’autre* (Цей будинок більший за інший) [Durieux 2003, с. 86].

Крім того, існує також варіант утворення порівняльних ступенів за допомогою вживання слів “*aussi*” (такий же) або “*moins*” (менший) перед прикметником або прислівником, що вказує на порівняну якість чи дію:

Il est aussi intelligent qu’elle (Він такий же розумний, як і вона).

Elle parle moins que lui (Вона менше говорить, ніж він) [Gaatone 2007, с. 102].

Аналогічно, конструкція “*beaucoup plus*” (набагато більше) може використовуватися для посилення значення. Наприклад, “*beaucoup plus grand*” (набагато більше) означає, що щось набагато більше за розміром чи важливістю.

Вищі ступені виражають максимальний ступінь якості або дії. У французькій мові вищі ступені прикметників і прислівників зазвичай утворюються за допомогою додавання “*le/la/les plus*” (найбільше) перед словом: *C’est le meilleur vin au restaurant. (Це найкраще вино у ресторані).*

Також для утворення вищого ступеня використовуються вислови “*le/la/les moins*” (найменше) для вираження найменшої якості чи дії: *Elle comprend le moins cette matière* [Раділова 2017, с. 51].

Один із способів надання більшої виразності та сили мовленню полягає у використанні порівняльних і вищих ступенів прикметників і прислівників як інтенсифікаторів. Це дозволяє підкреслити важливість, незвичайність або відмінність об’єкта, властивості чи дії.

Наприклад: *Ce film est bien plus intéressant que le précédent. (Цей фільм набагато цікавіший за попередній). Elle connaît cette information le mieux dans la classe. (Вона знає цю інформацію найкраще у класі)* [Romero 2007, с. 61].

Використання порівняльних і вищих ступенів прикметників і прислівників в французькій мові додає мовленню глибину, виразність та нюансованість. Ці інтенсифікатори допомагають мовцям передати різноманітні відтінки значення, підкреслити важливість об’єктів чи дій, а також надати мовленню емоційний відтінок [Romero 2007, с. 61].

Використання інтенсифікаторів має вагомий вплив на семантику слів та висловів. Наприклад, слово “*beau*” може змінювати своє відтінок завдяки інтенсифікаторам. Додавши до нього інтенсифікатор “*incroyablement*”, ми отримуємо “*incroyablement beau*” (неймовірно красиво), що вже не просто описує щось, а передає почуття захвату та захоплення.

Інший приклад – інтенсифікатор “*terriblement*”. Додавши його до слова “*efficace*”, ми отримуємо “*terriblement efficace*” (неймовірно ефективно), що має на меті скласти позитивні враження. Тут контекст грає важливу роль. А якщо ми до слова “*terriblement*” додамо, наприклад, “*mal*” (*Elle avait terriblement mal au ventre – У неї нестерпно болів живіт*), то те ж саме слово, яке є інтенсифікатором, має кардинально протилежне значення у цьому контексті та використовується для того, щоб описати різко негативні відчуття.

Інтенсифікація може виявлятися і на рівні синтаксису. У французькій мові часто використовується конструкція “*tout*” (весь) + прикметник або прислівник, щоб висловити найвищий рівень інтенсивності. Наприклад, “*tout petit*” (дуже маленький) підкреслює максимальну небагато, а “*tout simplement*” (просто) виражає найвищий ступінь простоти чи природності [Rivara 1993].

Отже, як свідчать результати аналізу наукових досліджень як вітчизняних, так і зарубіжних, зроблених на матеріалі французької мови, інтенсивність – складне семантичне явище. Як така, семантична категорія інтенсивність має достатньо потужний і гнучкий апарат реалізації, який служить для відображення градації дії, стану, якості за ступенем їх вияву в оцінці мовців. Вибір мовцем апарату інтенсивності є процесом, а комунікативний ефект від їх використання – результат інтенсифікації, який виявляється через ступень інтенсивності, або градуальність.

1.3 Прагматичні аспекти інтенсивності як лінгвістичної категорії

Термін «інтенсивність» у сучасному мовознавстві визначається як «напруга», «посилення», «загострення», походить від латинського «*intensio*». Категорія інтенсивності викладена у працях Ш. Баллі, Бодуен де Куртене, М. З. Гурко у функціонально-семантичному та прагматичному сенсах, на тому чи іншому рівні. Категорія інтенсивності має сильний зв'язок із іншими

змішаними категоріями. У цьому сенсі інтенсивність розглядається як «вимір експресивності» [Баллі 1955, с. 199].

Категорія інтенсивності тісно пов'язана з такими об'єктивними категоріями, як якісність, кількісність, міра ознаки, градуальність, і з суб'єктивно-прагматичними категоріями емоційності, експресивності, оцінності. Одними дослідниками категорія інтенсивності визначається як якісно-кількісна категорія, «що займає серединне положення між полями якісних і кількісних (перетинаючись і з тим, і з іншим)» [Артемова 2006, с. 6]. Шейгал також визначає категорію інтенсивності як «те, що знаходиться на перетині категорії якості (невизначеного, недискретного) і кількості (градуйованого, що піддається кількісній оцінці)» [Шейгал 1981]. Але проблема полягає в тому, що, крім категорії інтенсивності, між кількістю і якістю знаходяться і інші категорії, наприклад, категорія міри ознаки або категорія градуальності та інші.

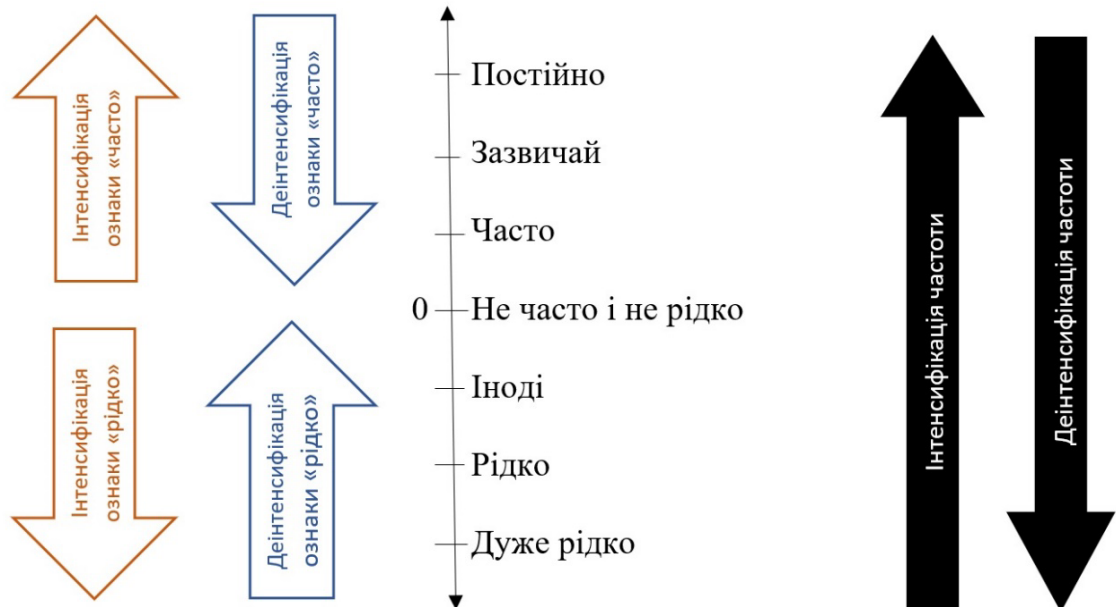
На сьогоднішній день питання категорії інтенсивності залишається об'єктом дискусій учених.

Існує чимало ознак, яким притаманна градуальність. Простіше кажучи, градуальність відображає кількісні та якісні зміни суб'єкта, навіть найменші з них. Описати цей процес допомагає шкала градуальності. Вона зображається у вигляді прямої з відмітками щодо змін. За приклад візьмемо ознаку частот (див. Рисунок 1.1).

На схемі позначаємо нулем середину – одиницю, що означає «не часто і не рідко», тобто такий прояв частоти, який вважатиметься більш-менш нейтральним. Слідкуючи за шкалою вище нуля, бачимо відтінки значень «часто», нище нуля – «рідко». Слідуючи з цього, верхня частина схема є прямою протилежністю нижньої. Рухаючись шкалою від значення «дуже рідко» до «постійно» ми стаємо свідками інтенсифікації частоти; в зворотньому порядку – помічаємо її деінтенсифікацію. При цьому, один градаційний ряд може відображати інтенсифікацію однієї ознаки та деінтенсифікацію іншої. Наприклад, градаційний ряд «іноді – дуже рідко»

демонструє інтенсифікацію ознаки «рідко» та деінтенсифікацію ознаки «часто».

Рисунок 1.1
Градуальність ознаки частот

Як ми бачимо, процеси в деякій ступені ототожнюються, саме тому для позначення обох використовують термін «інтенсивність». Тобто поняття інтенсивності автоматично має на увазі можливість деінтенсифікації.

Поняття інтенсивності та градуальності досить схожі між собою, вони керуються однаковими засобами мови. Однак, є деяка відмінність. Вона полягає у тому, що для категорій інтенсивності важливо порівняти вже інтенсифікованої одиниці з нормативною, більш звичною. Так, «постійно» можна розцінювати як «завжди». У той же час градуальність має на меті розмістити поняття на шкалі градуальності, щоб детально продемонструвати відтінок його значення серед інших, схожих йому понять [Мілова 2014, с. 106].

Категорії інтенсивності та градуальності використовуються спільно в регулюванні мовно-мовленнєвих одиниць, де оцінюється ознака, що проявилася в результаті їхнього зв'язку. За ознакою ступеня між обома категоріями існує певна відстань [Сціра 2019].

Під іншими суміжними категоріями маються на увазі категорії градуальності, емотивності (емоційності) та образності. Ці численні категорії безпосередньо пов'язані з категорією інтенсивності.

«Інтенсивність» як семантична категорія є кількісною та вимірювальною ознакою експресивної ознаки. Інтенсивність найчастіше визначає мовну різницю. Кількісна специфіка визначає якісну сторону мови. У цьому сенсі експресивність є основною ознакою тексту, його якісною визначеністю.

Під інтенсифікацією окремих зворотів розуміється кількісна характеристика ознаки. Інтенсивність як семантична категорія має прагматичну суть, діє як категорія якості та кількості, з іншого боку, характеризується як спеціальна прагматична категорія. Взагалі, прагмолінгвістика, що є новою областю мовознавства, займається дослідженнями прагматичної орієнтації, описуючи мовні знаки та їх поєднання в мові в процесі спілкування та прагнучи розкрити їх. У цьому сенсі прагмолінгвістика відноситься до психо- та соціолінгвістики, а лінгвістична прагматика відноситься до синтаксиса та до семантики [Романченко 2009, с. 204].

Зауважимо, що, якщо семантика вивчає відповідність пропозиції та форми (наприклад, форма інтенсивності) умовам дійсності, прагматика досліджує функції оборотів у мові та пропозиції, що виражаються цим, залежно від їх специфічної обробки.

Категорія інтенсивності мови як проблема відноситься до прагматики або семантики. Прагматика збігається і з теорією мовного акту.

Прагматичні та семантичні засоби також взаємопов'язані між собою, що слід враховувати при аналізі інтенсивних форм.

Прагматичні аспекти інтенсивності пов'язані з контекстом та цілями комунікації. У різних ситуаціях інтенсивність можна використовувати з різними цілями. Наприклад, у формальних обговореннях наукових тем помірною інтенсивністю може бути кращою, щоб передати точність та об'єктивність інформації. У той самий час, у неформальних розмовах чи

вираженні сильних емоцій, більш висока інтенсивність може бути використана для підкреслення сильного ставлення до того, що говориться [Козак 2012, с. 86].

Один із прагматичних аспектів інтенсивності у французькій мові пов'язаний з використанням інтенсифікаторів. Про нього ми говорили раніше. З іншого боку, у французькій мові також існує феномен інтенсифікації за допомогою повторень. Повторення слів чи фраз може бути способом висловити високий рівень інтенсивності чи емоційну насиченість висловлювання. Наприклад, фраза "*C'est vraiment, vraiment fantastique!*" (Це справді, справді фантастично!) із повторенням слова "*vraiment*" (дійсно) передає відчуття сильного захоплення чи враження.

Крім того, за зауваженням вчених, важливо враховувати культурні особливості та норми у використанні інтенсивності. У різних мовах та культурах можуть існувати різні способи вираження інтенсивності та їх сприйняття. Деякі культури можуть віддавати перевагу більш прямий і емоційний вираз інтенсивності, тоді як інші можуть віддавати перевагу більш помірному і стриманому виразу [Durieux 2003; Gaatone 2007; Kleiber 2013].

Інтенсифікація дозволяє мовцям зміцнювати емоційний вираз у своїх висловлюваннях. Підкреслення слів або фраз інтенсифікаторами, такими як «дуже», «надзвичайно», «чудово» та інші, робить акцент на певних аспектах повідомлення, підсилюючи їх важливість у сприйнятті слухачів. Наприклад, фраза «Я був вражений твоєю виставкою» набагато імпресивніша та емоційно насичена, якщо використати інтенсифікатор «дуже» і сказати «Я був дуже вражений твоєю виставкою».

Інтенсифікація допомагає створювати атмосферу в розмові. Вона може передати відтінок страху, захоплення, обурення тощо. Використовуючи інтенсифікатори, мовець поглиблює свою сприйнятність до ситуації та допомагає співрозмовникам краще зрозуміти його почуття. Наприклад, фраза "*J'ai été impressionné par votre exposition / Я був вражений твоєю виставкою*" набагато імпресивніша та емоційно насичена, якщо використати

інтенсифікатор *très* / *дуже* і сказати “*J’ai été très impressionné par votre exposition* / *Я був дуже вражений твоєю виставкою*”. Іntenсифікація допомагає створювати атмосферу в розмові. Вона може передати відтінок страху, захоплення, обурення тощо. Використовуючи інтенсифікатори, мовець поглиблює свою сприйнятність до ситуації та допомагає співрозмовникам краще зрозуміти його почуття. Наприклад, фраза «Це було добре» мало виражає емоційний відтінок, але «Це було надзвичайно добре» робить почуття мовця більш яскравими та чіткими [Мілова 2014, с. 106].

Іntenсифікація також грає ключову роль у підсиленні переконаності мовця. Вона допомагає зробити його висловлювання більш переконливим і впливовим на співрозмовників. Іntenсифікатори надають відтінок важливості, що може вплинути на сприйняття слухачів. Наприклад, фраза «Я рекомендую цей продукт» може бути підсилена до «Я щиро рекомендую цей продукт», що робить її більш щирою та авторитетною [Мілова 2014, с. 106].

Отже, інтенсивність є важливою лінгвістичною категорією, яка має значний вплив на комунікативний процес. Прагматичні аспекти інтенсивності, такі як використання лексичних та граматичних засобів, інтонації та наголосу, контекст та культурні особливості, допомагають нам повніше і точно передавати значення та емоційне забарвлення в мові. Розуміння цих аспектів дозволяє нам краще взаємодіяти та успішно комунікувати у різних мовних та культурних контекстах.

1.4 Аспекти та форми інтенсифікації у французькій мові

Відтінки висловлення та акцентування є важливим аспектом будь-якої мови, і французька мова не є винятком. Одним з ключових засобів для досягнення цього є використання інтенсифікаторів. Ці невеликі, але потужні слова грають важливу роль у розкритті інтонації, настрою та смислу речення.

Автори досліджують різні аспекти інтенсифікації, а також різноманітні її форми, багатство яких вражає. Один із найповніших переліків, запропонований пані Ізерт (2002), перелічує серед мовних засобів, що дозволяють виразити інтенсивність:

1. прислівники інтенсивності: прості (*très, trop*) та похідні з *-ment* (*monstrueusement, terriblement*);
2. прикметники у найвищому ступені та прикметники, що виражають самі по собі високий ступінь, а також утворені похідні прикметники із заперечним префіксом *in-*, суфіксом *-ble* (*insurmontable, irrésistible*);
3. синкатегорематичні інтенсивні прикметники (прикметники, які стають простими інтенсифікаторами з певними іменниками): *un rhume carabiné, un soupir profond*;
4. прийменникові групи, що визначають іменник (*un froid de chien*);
5. іменники з інтенсивним значенням в апозитивній конструкції N1+N2 (іменник1+іменник2): *un succès bœuf, un œuvre choc, un meeting monstre, une entrée canon, une victoire raz de marée*;
6. суфікси (*rarissime, jaunâtre*);
7. префікси (*archiplein, surdoué, sous-developpé*);
8. порівняння з *comme* (*léger comme une plume, maigre comme un haricot vert*);
9. підрядні конструкції (*si...que, tellement...que, tel...que, à tel point*)
Наприклад: *Elle est tellement nerveuse qu'elle me rend fou. Il ne saurait être à tel point méchant.*
10. послідовні конструкції з форми Adj/N/V (прикметник/іменник/дієслово) до Vinf; (*il est bête à pleurer, un bruit à casser les vitres, s'ennuyer à mourir*);
11. сталі прийменникові або прислівникові фрази (*au dernier dergé, au plus haut point*);

12. маркери номінальної інтенсивності у зворотному відношенні (*une chienne de vie*);
13. повтори прикметника або повтори конструкцій (*il est petit, petit ; il est grand, mais grand, mais grand*);
14. окличні словосполучення та звороти (*Elle est belle ! Qu'elle est belle ! Comme tu es devenu gauche ! Qu'est-ce qu'il fait chaud ! Ce que tu es bête !*);
15. деякі неозначені артиклі в певному контексті, що супроводжуються вигуком (*Il nous a fait une peur ! C'est d'une importance !*) [Izert 2002].

Поєднання лексичних, граматичних, інтонаційних та пунктуаційних засобів дозволяє мовцеві посилити свою точку зору та підкреслити важливість своїх висловлювань.

Розглядаючи позицію інтенсифікатора в реченні французькою мовою, слід враховувати, що вони можуть знаходитися в різних позиціях у реченні для досягнення певного акценту та виразності:

1. Інтенсифікатор перед ад'єктивом: цей спосіб використання інтенсифікаторів є досить розповсюдженим. Вони ставляться перед ад'єктивами та допомагають підсилити їхню оцінку. Наприклад, “*un livre très intéressant*” (дуже цікава книга), “*un film incroyablement émouvant*” (неймовірно вразливий фільм).

2. Інтенсифікатор після дієслова: інколи інтенсифікатори розташовуються після дієслова, щоб надати більшої сили дії, яку вони описують. Наприклад, “*parler fort*” (говорити голосно), “*manger beaucoup*” (їсти багато).

3. Інтенсифікатори на початку речення: інколи інтенсифікатори можуть бути розташовані на початку речення для негайного наголосу на певну інтенсивність. Наприклад, “*Vraiment, je suis impressionné*” (Дійсно, я вражений). “*Incrediblement, elle a réussi*” (Неймовірно, вона впоралася).

4. Інтенсифікатори в середині речення: інтенсифікатори також можуть з'являтися в середині речення, навіть між підметом та присудком.

Наприклад, “*Le gâteau, vraiment délicieux, a été dévoré rapidement*” (Торт, дійсно смачний, був швидко з’їдений) [Pilecka 2015].

Відмінність місць розташування інтенсифікатора додає динамічності до мовного виразу і дозволяє підкреслити різні аспекти речення. Важливо знати, коли і як використовувати інтенсифікатори, щоб передати більш точні та виразні емоції.

Використання інтенсифікаторів в позитивних, негативних і питальних реченнях французькою мовою має свої особливості, які допомагають змінювати виразність та емоційність комунікації.

В стверджувальних реченнях інтенсифікатори використовуються для підсилення позитивних аспектів та підкреслення чогось дуже цінного або вражаючого. Наприклад, “*C’est vraiment magnifique !*” (Це дійсно чудово!), “*Elle est incroyablement talentueuse*” (Вона надзвичайно талановита) [Gaatone 2007].

У негативних реченнях інтенсифікатори допомагають підкреслити негативні аспекти, зробити враження більш насиченим та невтішним. Наприклад, “*C’est pas du tout intéressant*” (зовсім не цікаво), “*Le résultat est malheureusement très mauvais*” (Результат, на жаль, дуже поганий) [Durieux 2003].

У питальних реченнях інтенсифікатори можуть надавати більшої емоційності до питання та вказувати на особливий інтерес або недовіру. Наприклад, “*C’est vraiment possible ?*” (Це дійсно можливо?), “*Est-ce que c’est tellement difficile ?*” (Це дійсно так важко?) [Durieux 2003].

Виділення інтенсивності та емоційної насиченості відбувається через правильний вибір інтенсифікатора та його позиції в реченні. Важливо враховувати контекст, в якому використовуються інтенсифікатори.

Роль інтенсифікаторів у структурі речення полягає в тому, щоб вони не тільки надавали виразності, а й допомагали підкреслити головний смисл. Їхня впливна сила полягає в здатності акцентувати окремі аспекти речення та змінювати його відтінок. Наприклад, речення “*Il est beau*” (Він гарний) має

загальний характер, тоді як “*Il est vraiment beau*” (Він дійсно гарний) вже надає більш конкретну оцінку [Gaetone 2007, с. 94].

Також, використання синонімів у французькій мові може бути ефективним інструментом для інтенсифікації чи модифікації вислову. Синоніми визначаються як слова, що мають однакове або дуже схоже значення. Однак вони не завжди замінюють одне одного без змін у контексті. Це особливо помітно, коли мова йде про інтенсивність вислову.

У семантичному спектрі кожного слова існують відтінки значень. Наприклад, слова «радість», «задоволення» і «екстаз» усі означають позитивні емоції, але з різною інтенсивністю. Таким чином, вони не є абсолютними синонімами, а позначають градуальність [Щербань 2008, с. 228].

Контекст, в якому вживається синонім, може значно впливати на інтенсивність його значення. Наприклад, вираз «Цей фільм був добрим» має інший ступінь інтенсивності, ніж «Цей фільм був феноменальним». Синоніми можуть змінювати свою інтенсивність в залежності від словосполучень, в яких вони вживаються. Наприклад, «великий успіх» та «грандіозний успіх» мають різний ступінь інтенсивності через синоніми «великий» і «грандіозний» [Казимір 2021, с. 47].

Також слід не забувати, що в історії розвитку мови слова можуть набувати додаткових відтінків значень в залежності від культурних, соціальних або політичних контекстів. Це може впливати на ступінь інтенсивності, який вони передають.

Щоб показати, як синоніми та синонімічні вирази здатні змінюватися та модифікувати контекст, поглянемо на наступні приклади:

1. Базовий рівень: *bon* (добрий);
2. Інтенсифікація: *très bon* (дуже добрий);
3. Вищий рівень інтенсивності: *excellent* (відмінний).

Тут “*très*” діє як модифікатор, що посилює значення слова “*bon*”, а “*excellent*” являє собою синонім з вищим ступенем якості.

Цікавим є те, як деякі синоніми можуть мати відтінки інтенсивності. Синоніми з різним ступенем інтенсивності вказують на різний рівень сили, глибини або екстремальності концепту. Наприклад, «тепло» та «гаряче» обидва вказують на температуру, але з різною інтенсивністю.

Різні ступені інтенсивності можуть виникнути, наприклад, через історичні фактори, оскільки протягом часу слова можуть змінювати своє значення або набувати нових відтінків. Також різні культурні й соціальні контексти можуть надавати словам додаткові відтінки значення [Шейгал 1981, с. 24].

Використання синонімів з різним ступенем інтенсивності може допомогти мовцю підсилити висловлювання (наприклад, замість «цікавий» використати «захоплюючий»), модифікувати враження (замість «нещасливий» можна використати «розчарований», що є менш кардинальним варіантом) або додати стильовий відтінок (використовуючи слова з різним ступенем інтенсивності, можна зробити текст більш формальним, неформальним, емоційним тощо).

Порівнюючи елементи лексико-семантичних парадигм, наприклад, синонімів можна спостерігати градуальність як змістовний аспект інтенсивності:

1. *Heureux* (щасливий) та *ravi* (сповнений щастям): слово “*ravi*” має набагато більший ступінь позитивної емоції порівняно з “*heureux*”.
2. *Froid* (холодний) та *glacial* (льодяний): обидва терміни передають ідею температури, проте “*glacial*” вказує на найвищій ступінь холоду.
3. *Petit* (маленький) та *minuscule* (дуже маленький): хоча обидва слова вказують на розмір, “*minuscule*” передає ідею екстремально малого розміру.
4. *Content* (задоволений) та *euphorique* (ейфоричний): “*euphorique*” має набагато більший ступінь позитивної емоції порівняно з “*content*”.

У цих прикладах, хоча слова можуть розглядатися як синоніми, їхній ступінь інтенсивності різний, що вказує на важливість правильного вибору

слова в залежності від контексту. Також, завдяки цим прикладам ми знову бачимо, як градуальність пересікається з інтенсивністю, оскільки вище зазначені слова можуть бути розташовані на шкалі градуальності та відображати різні ступені однієї і тієї ж ознаки.

Розглянемо також синонімічні вирази, які є важливим засобом різноманіття мовлення, що допомагає уникнути повторення та зробити текст більш яскравим і цікавим. Вони також відіграють ключову роль у точному вираженні думок, нюансів та відтінків значень.

Синонімічні вирази — це фрази або словосполучення, що мають схоже або ідентичне значення. Вони часто використовуються для того, щоб надати тексту більше різноманіття або для вибору найбільш відповідного слова в конкретному контексті [Денисова 2018, с. 138].

Іноді, використання різних синонімічних виразів може надати вислову додаткову інтенсивність: *J'ai faim* (Я голодний) проти *Je meurs de faim* (Я вмираю з голоду). Обидва вирази вказують на голод, але другий має набагато вищий ступінь інтенсивності.

Французька мова, як і багато інших, використовує інтенсифікатори для підсилення виразності та емоційної насиченості висловлювань. Однак, в залежності від мовного контексту, семантика та вплив інтенсифікаторів може суттєво змінюватися [Bordet, Jamet 2015]. Розглянемо декілька прикладів для підтвердження аспекту емоційної насиченості:

1. Суб'єктивна оцінка:

Tellement (так, дуже) може підсилити позитивне враження: *Elle est tellement gentille!* (Вона така добра!). Або навпаки, вказати на негативний відтінок: *Il fait tellement chaud!* (Тут така спека!) [Romero 2007, с. 61].

2. Контекстуальні особливості:

Інтенсифікатор *absolument* (абсолютно) може додавати впевненість: *C'est absolument vrai* (Це абсолютно правда). Але в інших випадках, він може додавати іронію: *Absolument, comme si j'avais que ça à faire!* (Так, наче у мене немає чим займатися!) [Romero 2007, с. 62].

3. Соціальні та культурні фактори :

В сучасному французькому сленгу молоді, інтенсифікатор *grave* (серйозно) часто вживається для підсилення різних характеристик: *C'est grave cool!* (Це реально круто!) [Юськів 2020, с. 68].

Основний висновок полягає в тому, що інтенсифікація в французькій мові тісно пов'язана з контекстом висловлювання. Взаємодія між інтенсифікатором та його контекстом використання може драматично впливати на семантику висловлювання, а отже, для правильного розуміння та інтерпретації таких висловів, важливо враховувати ці контекстуальні нюанси.

Ще один не менш вагомий аспект – вживання іронії та сарказму для підсилення чи зміни семантики вислову. З усіх специфічних засобів виразності мови, іронія та сарказм відіграють особливу роль у вираженні семантичної інтенсивності. Вони відкривають перед мовцем безмежні можливості для переосмислення та зміни значення вислову. У французькій мові ці риторичні фігури використовуються з особливою майстерністю для досягнення інтенсифікації семантики, а також створення глибшого контекстуального підтексту. Розглянемо деякі приклади їх застосування та вплив на висловлювання.

Іронія – це складний риторичний засіб, що ґрунтується на використанні слів або висловів із супротивним значенням відносно ситуації або об'єкта, про який йдеться. Іронія може слугувати для підсилення емоційного забарвлення вислову. Наприклад, фраза «Це справді чудова погода для пікніка» у контексті дощового дня має іронічне значення, зазначаючи протилежне тому, що можна було б очікувати [Михальченко 2011].

Сарказм, з свого боку, виявляється ще більш гострою формою іронії. Він передає не лише протилежність між словами та ситуацією, а й виражає відкрите зневаження чи насмішку. Фраза «Ти справді виглядаєш чудово в цьому вбранні» у контексті несхожості одягу до особи може набути саркастичного підтексту, намагаючись вказати на невдалість обраного наряду [Прокоф'єв 2016, с. 83].

Вивчення вживання іронії та сарказму в французькій мові приводить до відкриття цілої гами можливостей для збагачення висловлювання. Наприклад, у французькому романі «Мадам Боварі» Гюстава Флобера, героїня Емма Боварі вживає іронію та сарказм для висміювання соціальних норм і лицемірства суспільства.

Ще однією цікавою особливістю є те, що іронія та сарказм можуть бути локалізовані на різних рівнях вислову, від окремих слів до великих текстових відрізків. У вірші “Le Dormeur du Val” Артура Рембо, фраза “C’est un trou de verdure où chante une rivière” [Rimbaud 1870] виявляє іронічний контраст між спокійною природою та жорстокістю війни.

Таким чином, проведені дослідження на матеріалі французької мови допомагають дійти висновку щодо форм і аспектів інтенсивності. Отже, аспектами інтенсивності є градуальність, емоційна насиченість, а її формами виступають стилістичні прийоми, синонімічні ряди, суфікси, модальні слова.

1.5 Матеріал дослідження та методологія аналізу інтенсивності

Лінгвістика є наукою, яка вивчає мову як феномен людської комунікації. Однією з важливих завдань лінгвістики є аналіз інтенсивності у мові, тобто вивчення ступеня виразності чи сили певних мовних явищ. Матеріал дослідження та методологія аналізу інтенсивності мають ключове значення для розуміння того, як мова функціонує та яким чином люди комунікують між собою.

Один із важливих аспектів лінгвістичного дослідження інтенсивності – це вибір матеріалу для аналізу. Матеріал може являти собою різні типи текстів, наприклад, письмові чи усні, наукові чи художні. Крім того, матеріал може бути зібраним спеціально для дослідження або взятим із існуючих джерел, таких як літературні твори, газетні статті, інтерв’ю тощо.

Вибір матеріалу має бути заснований на конкретній меті дослідження. Наприклад, якщо дослідження спрямовано на аналіз інтенсивності емоційного забарвлення у мові, то доцільно використовувати матеріал, що містить емоційні висловлювання чи описи сильних почуттів. Для аналізу інтенсивності лексичних одиниць може бути корисно використовувати матеріал з багатим словниковим складом, що включає синоніми та антоніми.

Мета даного дослідження, а саме пошук лінгво-когнітивних механізмів, які сприяють створенню прагматичного впливу висловлень, до складу яких входять лінгвістичні засоби інтенсифікації, зумовила пошук практичного матеріалу для аналізу. Таким матеріалом стали вислови, що були взяті з текстів, що належать до різних функціональних стилів. Принципом відбору таких висловів була наявність формальних ознак інтенсивності у їх складі: синонімів, префіксальних утворень, прикметники зі ступіннями порівняння, модальні слова тощо.

Аналіз інтенсивності є багатовимірним процесом, що вимагає використання різних методологічних підходів.

Дослідницькі праці використовували цілу парадигму методів дослідження задля об'єктивного аналізу такого складного явища, як інтенсивність. Серед них наступні.

Кількісний аналіз є одним із способів аналізу інтенсивності та полягає у підрахунку кількості вживань певних мовних одиниць чи явищ у тексті. Наприклад, дослідник може аналізувати частоту вживання певного слова або граматичної конструкції в тексті та порівнювати їх з іншими мовними елементами. Цей підхід дозволяє оцінити рівень вираженості мовних явищ у конкретному контексті [Cruse 2011, с. 14].

Контекстуальний аналіз акцентує свою увагу саме на контексті. Розуміння інтенсивності мовних явищ неможливе без урахування контексту, в якому вони використовуються. Контекст може включати чинники, такі як соціокультурний та історичний контекст, мета комунікації тощо. Аналіз

контексту дозволяє визначити, як інтенсивність певних мовних елементів може змінюватися у різних ситуаціях.

Якісний аналіз спрямований на дослідження особливостей мовних явищ з погляду їхньої семантики, структури та функції. Він дозволяє глибше зрозуміти, як інтенсивність може проявлятися у різних аспектах мови [Раділова 2017, с. 49]. Наприклад, дослідник може аналізувати контрасти між синонімічними словами або простежувати зміни у значенні певних лексичних одиниць залежно від інтенсивності.

Як показав попередній огляд досліджень способів інтенсивності функції інтенсифікації залишалися осторонь, а дослідження зосереджувалось більше на семантичному чи морфосинтаксичному вимірі різних видів інтенсифікації. Однією з таких функцій є, безумовно, функція впливу, чи прагматична функція.

Пошук лінгво-когнітивних механізмів як засобів створення прагматичного впливу висловлень спонукав нас до використання наступних методів аналізу: метод суцільної вибірки висловлень з формальними параметрами інтенсивності, контекстуальний аналіз, аналіз лексикографічних дефініцій. Ми також вважаємо, що використання мовцем процесів інтенсифікації безпосередньо впливає на сприйняття сприймаючою стороною емоцій, які передає мовець через його вербальне спілкування. Саме тому ми будемо використовувати метод аналізу близького контексту з метою визначення прагматичного впливу інтенсифікованих висловлень. Напрямок аналізу ґрунтується на положенні про те, що вираження інтенсифікації характеризується її здатністю передавати суб'єктивність мовця [Bordet 2014], на відміну від вираження градуальності, якій часто протиставляють інтенсивність [Bordet 2014].

Дослідження матеріалу та методологія аналізу інтенсивності відіграють важливу роль у розвитку лінгвістики та розумінні функціонування мови. Коректний вибір матеріалу, у поєднанні із застосуванням різних

методологічних підходів, дозволяє поглибити наше розуміння інтенсивності у мові та розширити сферу знань про комунікацію між людьми..

РОЗДІЛ 2

КОГНІТИВНО-ПРАГМАТИЧНИЙ АНАЛІЗ КАТЕГОРІЇ ІНТЕНСИВНОСТІ У ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ

2.1 Функціональне навантаження інтенсивності у фразеологізмах та ідіомах

У науці про мову прийнято розуміти інтенсифікацію як показник того, «наскільки експресивне підноситься над предметно-логічним змістом висловлювання» [Туранский 1990, с. 6].

Встановлено, що для вираження ступеня інтенсивності існують різні мовні засоби: фонетичні, морфологічні, лексичні та синтаксичні [Козак 2012]. Ми приєднаємось до думки тих дослідників, які пропонують вивчати категорію інтенсивності в термінах «системних та мовних інтенсифікаторів» [Гурко 2006; Шейгал 1981; Щербань 2008]. Відповідно до цього, представимо кілька груп інтенсифікаторів.

Аналіз інтенсивності значення як семантичного параметра певних лінгвістичних елементів і мовленнєвих утворень починаємо з фразеологічних одиниць французької мови.

Фразеологізми та ідіоми відіграють ключову роль у багатьох мовах, включаючи французьку. Їх особливість полягає в тому, що вони надають мові виразності, колірності та глибини, дозволяючи передавати складні концепції та емоції короткими й зручними виразами. Серед цієї фразеологічної різноманітності особливе місце займають ті, що містять елементи інтенсивності.

Довести інтенсифіковане значення фразеологізмів ми намагаємося, використовуючи метод лексикографічного опису значення та за допомогою будівництва парадигми синонімів. Особливу увагу ми будемо приділяти засобам

вираження ступеню інтенсифікації значення фразеологізмів і її градуальності. Саме тому, на нашу думку, побудова парадигми синонімів допоможе визнати градуальність значення, що містить фразеологізм.

Розглянемо приклад фразеологізму *avoir le cafard* (буквально «мати жука»), що вказує на почуття смутку або депресії: *être triste, déprimé, mélancolique* [Wiktionnaire]. Використання образу слова “*cafard*” в контексті фразеологізму вказує на певну ступінь емоційної порожнечі. Якщо порівняємо значення фразеологізму і його семантичних синонімів, ми зможемо визначити наскільки експресивне значення фразеологізму підноситься над предметно-логічним змістом певних синонімів: *Avoir cafard signifie les idées noires qui peuvent s’installer dans la tête, tout comme les cafards dans une maison* [Linternaute]. Якщо звернутися до історії появи фразеологізму, можна визначити два семантичні компоненти – *la pauvreté/la maison délabrée* (бідність і напівзруйнований будинок): *Cette expression est à mettre en rapport avec la pauvreté et la présence de vermine dans une maison délabrée. Le mélange des deux donne le sentiment de tristesse et de déprime qui lui a donné naissance* [Wiktionnaire].

Отже, поєднуючи два базових негативних образи появи фразеологізму, ми можемо стверджувати про підсилювання (інтенсифікацію) факту негативного емоційного стану, що, в свою чергу, робить більш експресивним комунікативний ефект від вжитку фразеологізму у мовленні.

Синоніми цього фразеологізму – *broyer du noir, déprimer, ne pas être dans son assiette*, містять, скоріше логіко-об’єктивну констатацію пригніченого стану. Порівняємо, *broyer du noir* – *se livrer à des pensées sombres, mélancoliques*; *déprimer* – *décourager quelqu’un, l’abattre, le rendre triste et morose, l’amener à un état de dépression nerveuse, lui ôter toute énergie; démoraliser*; *ne pas être dans son assiette* – *ne pas se sentir bien, physiquement ou moralement*. Синоніми спираються на понятійний компонент значення більше, ніж на образний: *des pensées sombres, rendre triste et morose, ôter toute énergie* [Wiktionnaire; Linternaute; Larousse; Le Robert].

Аналогічно, *rougir comme une tomate* (буквально «червоніти як помідор») використовує відомий всім предмет – помідор, - щоб наголосити на екстремальному ступені сорому. Тут інтенсивність виявляється через сильний візуальний образ, з яким легко асоціюється червоний колір.

Інтенсивність у фразеологізмах та ідіомах часто служить мостом між абстрактною емоцією та конкретним образом, який може бути зрозумілим широкому колу людей. Вона додає виразності, глибини, і допомагає у створенні відчуття спільності, коли мовець впевнений, що його емоції або думки будуть правильно сприйняті.

Також, як було вже згадано у теоретичній частині нашої праці, інтенсивність може відігравати ключову роль у створенні комічного або саркастичного ефекту. Наприклад, ідіома *avoir un chat dans la gorge* (буквально «мати kota в горлі»), що означає «мати перепону в горлі», через свою несподіваність і зв'язок з котом, викликає усмішку.

Розглянемо наступну цитату: *“Allez chez la Buneaud, vous aurez du vin à faire danser les chèvres, et des plats achetés chez les regrattiers”* [Balzac, p. 379]. *“Vin à faire danser les chèvres”* є ідіоматичним виразом у французькій мові. Буквальний переклад цього виразу на українську мову був би «вино, що змушує кіз танцювати». Цей вираз описує дуже неякісне вино, яке настільки погане, що навіть кози від нього почали б танцювати. Поглянемо на цей вираз з двох боків. *“Vin à faire danser les chèvres”* є ідіоматичним виразом, оскільки являє собою стійке словосполучення, значення якого не впливає прямо з буквального змісту його складових. Таким чином, його справжнє значення не просто є сумою значень слів *“vin”*, *“faire”*, *“danser”* та *“chèvres”*, а має на меті передати іншу ідею.

А чи є цей приклад ідіоматичним інтенсифікатором? Для цього пояснимо поданий термін. Ідіоматичний інтенсифікатор – це ідіоматичний вираз, що використовується для посилення або модифікації значення інших словосполучень або виразів [Jackendoff 2002]. У даному контексті *“vin à faire*

danser les chèvres” виступає як інтенсифікатор, оскільки він підсилює ідею про те, наскільки погане вино пропонується у пансіонаті.

Отже, “*vin à faire danser les chèvres*” можна вважати прикладом як ідіоматичних виразів, так і інтенсифікаторів у даному контексті.

Розглянемо іншу цитату як приклад: “*À ceux-là tout est permis, ils peuvent me donner des coups de pied dans les os des jambes sans que je leur dise : Prends garde ! Mais, nom d’une pipe ! je suis méchant comme le diable avec ceux qui me tracassent, ou qui ne me reviennent pas*” [Balzac, p. 189]. У наведеній цитаті є два ідіоматичних вирази, які можна розглядати в контексті інтенсифікації:

1. “*Nom d’une pipe!*”: Це сталий фразеологічний вираз у французькій мові, який використовується як м’яка лайка або вигук здивування. Він не підсилює інший ідіоматичний вираз і використовується самостійно. Тому “*nom d’une pipe!*” є ідіоматичним виразом, але не інтенсифікатором.

2. “*Méchant comme le diable*”: Буквально цей вираз перекладається як «злий як диявол». Тут “*comme le diable*” виступає як інтенсифікатор для слова “*méchant*”, підсилюючи ступінь злості. Тому цей вираз можна вважати прикладом ідіоматичного інтенсифікатора.

Розглянемо також іншу цитату: “*Je ne sais pas comment il peut la renier, elle lui ressemble comme deux gouttes d’eau*” [Balzac, p. 93]. У цьому реченні міститься ідіома “*comme deux gouttes d’eau*”, що буквально перекладається як «як дві краплі води». Ця фраза використовується, щоб підкреслити схожість двох осіб або речей, тобто вказувати на те, що вони майже ідентичні, шляхом використання порівняння, що є потужним лінгвістичним засобом, який дозволяє автору встановити зв’язок між двома різними об’єктами, схожими в певному контексті. Порівняння може бути використане для підсилення, перебільшення чи навіть для створення контрасту. Вираз “*comme deux gouttes d’eau*” є ідіоматичним інтенсифікатором, оскільки він підсилює ступінь схожості між двома особами. Він вказує на високий рівень схожості, значно більший, ніж просто сказати “*elle lui ressemble*”. Отже, “*comme deux gouttes*

d'eau” також є прикладом ідіоматичного інтенсифікатора у наведеному контексті.

Наведемо ще деякі приклади ідіоматичних порівнянь, що виступають інтенсифікаторами: “*maigre comme un clou*” (буквально «худий, як цвях») – *se dit d'une personne d'une extrême maigreur* [L'Internaute]. Це порівняння використовують, щоб підкреслити надмірну худобу особи. За основу береться візуальний образ цвяха, що виглядає дуже тонко і прямо та асоціюється з худобою і відсутністю будь-якої видимої м'язової маси. Використання слова «цвях» у порівнянні не лише акцентує на худобі, але й може натякнути на негативне ставлення мовця до ситуації, хоча основне значення полягає у її фізичній статурі. Інший приклад інтенсифікуючого порівняння: “*fier comme un coq*” (буквально «гордий, як півень») – *prétentieux, imbu de soi-même* [L'Internaute]. Цей вираз базується на візуальному сприйнятті півня: він часто стоїть прямо, піднімає голову вгору та виглядає впевнено. Його поведінка — відображення сміливості і відваги. Таким чином, порівняння особи з півнем у цьому контексті підкреслює її гордість та впевненість у собі. Проте використання цього виразу може мати як позитивне, так і негативне забарвлення, залежно від контексту, оскільки, з одного боку, гордість може вважатися позитивною якістю, яка відображає самоповагу та відвагу, а з іншого, — надмірна гордість може бути сприйнята як самовдоволеність.

Наступним прикладом буде цитата “*Ah ! ma chère dame, un homme sain comme mon œil, lui disait la veuve, un homme parfaitement conservé, et qui peut donner encore bien de l'agrément à une femme*” [Balzac, p. 41]. Вираз “*sain comme mon œil*” має інтенсифікуючі властивості. Ідіома “*sain comme mon œil*” використовується для підсилення ступеня здоров'я або добробуту особи. В цьому контексті, “*comme mon œil*” діє як інтенсифікатор для слова “*sain*”, підкреслюючи міцне здоров'я чоловіка, про якого йдеться мова.

Ось ще декілька прикладів фразеологічних та ідіоматичних інтенсифікаторів:

1. “*pur comme un lys*” (чистий, як лілія) – *le lys comme symbole de pureté, de candeur, d’innocence, de vertu* [CNRTL]. Цей вираз підсилює ступінь чистоти, порівнюючи його з чистотою лілії, яка традиційно вважається символом невинності. Використовуючи лілію як метафору чистоти, цей вираз передає образ бездоганності і невинності, підкреслюючи чистоту та непорочність того, про що говориться.

2. “*doux comme un miel*” (солодкий, як мед) – *agréable* [CNRTL]. Цей інтенсифікатор використовується для підсилення ступеня солодкості, м’якості або приємності чогось в загалому. Таким чином, “*doux comme un miel*” є виразом, що використовує атрибут солодкості меду як метафору для опису чогось чи когось надзвичайно приємного чи лагідного, будь то в характері, поведінці, голосі або навіть смаку.

3. “*mourir comme un chien*” (померти, як собака) – *mourir misérablement* [L’internaute]. Цей вираз містить образ собаки, що померла без піклування або співчуття, як метафору для опису зневажливої смерті. Цей вираз може бути використаний для підкреслення нешанобливої, жалюгідної смерті, безправ’я, жорстокості або несправедливості ситуації, особливо коли життя особи завершилось у вкрай несприятливих обставинах. Таким чином, “*mourir comme un chien*” не тільки описує фізичну смерть, але й має глибший, більш емоційний заряд, що відображає соціальні і моральні аспекти поводження з особою на межі життя і смерті.

4. “*simple comme bonjour*” (простий, як «добрий день») – *très facile, très simple* [L’internaute]. Вираз вказує на дуже велику простоту чогось, що легко робиться або розуміється. “*Simple comme bonjour*” використовується для підкреслення ідеї, що деякі речі є такими ж базовими і очевидними, як і сказати «добрий день» комусь. Тобто, вираз акцентує увагу на тому, що певна дія або завдання настільки прості, що вони порівнюються з рутинною або привітанням, яке використовується кожного дня.

Ці вирази є інтенсифікаторами, оскільки вони використовуються для підсилення певного аспекту або характеристики об’єкта чи ситуації через

порівняння з іншими об'єктами або концепціями, що мають сильне асоціативне або культурне значення.

Отже, якщо передивитися всі приклади, що були згадані вище, можна помітити, що більшість фразеологічних інтенсифікаторів є порівняльними фразеологізмами. Для того, щоб краще підбити підсумки всього вище зазначеного, запропонуємо таку класифікацію фразеологічних інтенсифікаторів:

1. Порівняння через природні елементи, фітоніми, зооніми:

“pur comme un lys” (чистий як лілія) – чистота;

“doux comme un miel” (солодкий як мед) – солодкість або м'якість;

“mourir comme un chien” (помирати як собака) – нешаноблива, жалюгідна смерть;

“vin à faire danser les chèvres” (вино, що змушує кози танцювати) – міцний та неякісний алкоголь;

“fier comme un coq” (гордий, як півень) – гордість.

2. Порівняння з повсякденним життям:

“simple comme bonjour” (простий як «добрий день») – простота.

3. Порівняння з біблійними образами:

“méchant comme le diable” (злий, як диявол) – неймовірно злий.

4. Порівняння з іншими об'єктами:

“comme deux gouttes d'eau” (як дві краплі води) – ідентичність;

“maigre comme un clou” (худий, як цвях) – надмірна худоба.

Отже, у результаті проведеного дослідження ми приходимо до висновку що, інтенсивність – компонент семантичної структури фразеологічних одиниць.

2.2 Семантична роль інтенсифікації в різних текстових жанрах

На даному етапі дослідження вважаємо за доцільне звернутися до аналізу засобів інтенсивності значення лінгвістичних одиниць у різних текстових жанрах, беручи до уваги той факт, що різні за комунікативною спрямованістю можуть містити як нормативні аспекти та нові явища у сфері вживання інтенсифікаторів.

Відправною науковою тезою аналізу параметрів інтенсивності у різних текстових жанрах є наступна: інтенсифікація не лише виконує функцію посилення семантичного навантаження окремих одиниць мови, але й слугує містком для передачі певних нюансів змісту, акцентів та емоційного колориту [Гурко 2006, с. 8]. Різні текстові жанри, в свою чергу, мають свої особливості щодо структури, стилю та наміреності. Саме тому важливо розглянути, як інтенсифікація значення впливає на інформацію, що передає текст в межах жанрових рамок.

Як показують попередні спостереження і аналіз відповідної наукової літератури, в літературних творах інтенсифікація може використовуватися для поглиблення переживань персонажів, надання глибини сюжету чи створення вражаючого ефекту. У наукових текстах вона може служити для наголосу на важливості певного дослідження або результатів. У журналістиці інтенсифікація може бути використана для привертання уваги читача до ключових моментів матеріалу.

Зосередимося на дослідженні ролі інтенсифікації в різних текстових жанрах, визначаючи, яким чином вона впливає на загальний зміст та сприйняття тексту читачем. Аналізуючи конкретні приклади, ми зможемо глибше зрозуміти семантичну вагу інтенсифікації та її взаємодію з контекстуальними особливостями жанру.

2.2.1 Інтенсивність у художньому тексті. Інтенсивність – це могутній інструмент у руках письменника, завдяки якому можливе

передавання глибини емоцій, акумулювання атмосфери та наголошення на важливості деяких моментів у тексті. У французькій літературі інтенсифікація знаходить своє унікальне втілення, розкриваючи неповторний художній стиль майстрів слова.

Розглянемо деякі засоби інтенсифікації у французькій художній літературі.

Зважаючи на те, що інтенсивність є як градаційною, так і неградаційною категорією у художньому тексті, спробуємо виявити під час аналізу поступове збільшення інтенсивності навантаження номінацій і значення інтенсивності для створення прагматичного ефекту.

Як було зазначено у теоретичній частині, за думкою багатьох вчених експресивність і емоційність тісно пов'язані з інтенсивністю (Баллі Ш., Кадисєва С., Галєєва І., Шейгал Є.).

На базі цього ствердження висловлюємо гіпотезу: експресивність полягає у посиленні вражаючої сили висловлювання відповідно до цілеспрямованого впливу на читача, емоційність – чуттєвий внутрішній стан, який може виражатися у почуттях схвильованості та спокою, комфорту та дискомфорту, радості та смутку тощо. Інакше кажучи, експресивність – градаційна інтенсивність, емоційність – не градаційна інтенсивність. Цей ефект досягається за допомогою безлічі різних мовних засобів.

У подальшому зосередимось на експресивності висловлень у художньому тексті, чи на градаційній інтенсивності.

Художня література – багата на метафори. Вони можуть додавати інтенсивності розповіді, роблячи її більш насиченою та емоційно нашарованою. Звернемося до прикладів, щоб довести висловлену гіпотезу.

“Paris est un véritable océan. Jetez-y la sonde, vous n’en connaîtrez jamais la profondeur” [Balzac, p. 25].

У наведеному прикладі використано метафору для інтенсифікації зображення Парижа. Париж порівнюється з *“un véritable océan”* (справжнім океаном), що відображає його величність, глибину, багатогранність і

непередбачуваність. Використання слова “*océan*” посилює впливову силу, тобто, за нашою гіпотезою, є експресивним. Саме експресивність надає інтенсифікації градаційний характер, тому що до зображення міста, додаються атрибути безмежності, потужності та незбагненності, зважаючи на характеристики океану. Така метафора не лише оживляє зображення Парижа, але і робить його більш емоційно насиченим і впливовим на читача.

У наступному прикладі: “*Cette vieille fille blanche me fait l’effet de ces longs vers qui finissent par ronger une poutre*” [Balzac, с. 95] експресивність висловлення досягається завдяки метафорі “*faire l’effet de ces longs vers*”, де Мадемуазель Мішонно порівнюється з «довгим черв’яком». Цей образ викликає асоціації з чимось маленьким, здавалося б, незначним, але здатним завдати значної шкоди. Черв’як часто асоціюється з розкладанням та тихою руйнацією, що натякає на підступний вплив Мадемуазель Мішонно. Вислів “*vieille fille blanche*” вказує на зовнішність Мадемуазель Мішонно – стара, сива і, ймовірно, бліда. Це створює візуальний образ слабкості та крихкості.

Епітети, зокрема інтенсифікатори, слугують могутнім інструментом для надання тексту виразності та насиченості. Їх використання в літературі може перетворити простий опис на глибоко емоційний та яскравий засіб вираження думок. Звернемось до прикладів, щоб довести це.

Розглянемо фразу “*silencieuse ruelle*” (тихий провулок). Епітет “*silencieuse*” акцентує не просто відсутність звуку, а відображає атмосферу спокою та ізоляції. Цей прийом допомагає читачеві зрозуміти глибоку зосередженість і відокремленість провулка від зовнішнього шуму міста. Епітет служить інтенсифікатором, роблячи образ провулка яскравіше відчутним та виразним. Наведений приклад свідчить про роль епітету у формуванні експресивності та інтенсифікації образу.

У наступному прикладі – “*misérable pension*” (бідолашний пансіон) епітет “*misérable*” вказує на невтішний стан пансіону та можливу незадоволеність його мешканців чи спогади про кращі дні. Використовуючи цей епітет, можна підсилити емоційний вплив на читача, пронизуючи зображення співчуттям та

жалем. Тут епітет має роль інтенсифікатора, роблячи зображення пансіону більш насиченим та глибоким.

Розглянемо вираз “*visage pâle*” (бліде обличчя). Воно описує не просто фізичний колір шкіри, а й можливий внутрішній стан людини. Блідість може вказувати на недавно пережитий стрес, шок або нездоров’я. Використовуючи епітет “*pâle*”, автор акцентує увагу читача на особливій інтенсивності та глибині емоційного стану персонажа. Цей епітет діє як інтенсифікатор, зміцнюючи образ і збільшуючи емоційний резонанс у читача. Наведений приклад підкреслює значущість епітетів у відтворенні внутрішнього світу персонажів та формуванні експресивності зображення.

Фраза “*ardente passion*” (палке кохання) акцентує емоційність та інтенсивність кохання. Епітет «*ardente*» служить як інтенсифікатор, який зміцнює образ, роблячи його яскравіше відчутним, оскільки прикметник “*ardent*” використовується для передачі ідеї глибокої емоційної насиченості, наголошуючи на градуальності і неконтрольованості почуттів. Наведений приклад свідчить про важливість епітету у створенні експресивного образу.

Розглянемо словосполучення “*soleil brûlant*” (пекуче сонце). Епітет “*brûlant*” допомагає зобразити атмосферу високої температури і спеки. Слід зауважити, що використання слова “*brûlant*” наголошує, перш за все, на фізичних відчуттях, коли сонце не тільки освітлює, але й викликає дискомфорт. Цей епітет діє як інтенсифікатор, додаючи зображенню сонця глибину і насиченість та, як результат, різносторонність образу.

Тепер проаналізуємо фразу “*yeux brillants*” (блискучі очі), що акцентує увагу на світлі, яке відображається в очах, і може позначати радість, захоплення або інші сильні емоції. Взагалі, прикметник “*brillants*” використовується для передачі яскравості та чистоти, і цей епітет служить інтенсифікатором, роблячи образ очей яскравіше відчутним. Наведений приклад вказує на суттєвість епітету у відтворенні емоційної насиченості зображення і його здатності акцентувати увагу на деталях, які можуть бути непомітними без такого експресивного опису.

Розглянемо ще декілька прикладів. Епітет “*tendre*” в “*cœur tendre*” (ніжне серце) служить інтенсифікатором, що глибше характеризує емоційний стан або особистісні якості індивіда, оскільки використання слова “*tendre*” передає чутливість та відкритість до емоцій інших, відображаючи здатність до співчуття та глибоких емоційних зв'язків. Наведений приклад свідчить про особливу роль епітету в описі внутрішньої чутливості та емпатії особистості, підсилюючи експресивність зображення.

У фразі “*visage flétri*” (висохле обличчя) епітет “*flétri*” акцентує увагу на процесах зміни та перетворенні, які можуть бути пов'язані із старінням або впливом труднощів на життя. Використання слова “*flétri*” передає ідею втрати, переживань або втоми через стан шкіри обличчя. Цей приклад підкреслює роль епітету у передачі глибини переживань персонажа.

Останній приклад – “*mains tremblantes*” (тремтячі руки) містить епітет “*tremblantes*”, що підкреслює фізичні прояви внутрішніх почуттів або таких станів, як страх, хвилювання або слабкість. “*Tremblantes*” передає ідею нестабільності та вразливості через опис фізичної поведінки тіла людини. Таким чином, ми бачимо, що епітет може ефективно передавати фізичний та емоційний стан персонажа.

Епітети-інтенсифікатори відіграють важливу роль у літературному тексті, акцентуючи увагу читача на певних характеристиках персонажів, предметів або ситуацій. Ці описові засоби не просто додають деталі; вони підсилюють емоційний колорит і глибину зображення, роблячи його більш насиченим і яскравим.

Щоб підбити підсумки, виділимо найголовніші риси епітетів-інтенсифікаторів:

1. Виразність: епітети-інтенсифікатори роблять зображення в тексті виразнішим, надаючи йому ваги та акцентуючи увагу на особливостях, які можуть бути ігноровані без цих засобів.

2. Емоційна насиченість: завдяки інтенсифікації емоційний вплив на читача підсилюється. Це дозволяє глибше зануритися в персонажів і розуміти їх внутрішній світ.

3. Характеризація: через епітети автор може надати персонажам певних особливостей, підкреслити їхню внутрішні риси або відношення до оточуючого світу.

4. Створення атмосфери: в залежності від контексту, епітети-інтенсифікатори можуть створювати атмосферу радості, горя, напруженості, мирності або будь-якої іншої емоційної кольоровості.

5. Вплив на контекст: епітети-інтенсифікатори можуть змінювати контекст у рядку або у сцені, але зміна контексту не є виключною або головною рисою епітетів. Проте, використання епітетів може надати новий вимір або додаткове тлумачення, яке може переосмислювати, поглиблювати або навіть перекручувати первісний контекст.

Тепер розглянемо повтори як інтенсифікатори. Повтор у літературі — це не лише стилістичний прийом, але й потужний інструмент інтенсифікації емоційного впливу на читача. Він використовується, щоб підсилити зображені образи, а також щоб змусити читача звернути увагу на певний момент, емоцію або ідею. Особливо ефективним повтор стає, коли автор прагне донести до читача глибоку емоційну напругу або важливість конкретного моменту [Раділова 2017, с. 50].

Звернемося до прикладів, щоб проілюструвати використання повторів як інтенсифікаторів.

“*Je ne les ai pas, Nasie. Plus, plus rien, plus rien !*” [Balzac, с. 431]. У цьому прикладі повтори служать засобом підсилення відчуття втрати чогось. Фраза “*plus rien*” (більше нічого) повторюється двічі, що інтенсифікує ідею цієї втрати. Спочатку автор констатує факт “*Je ne les ai pas*”, а потім використовує повтор, щоб підсилити розпач героя. Цей послідовний повтор і градація вказують на відчайдушний стан героя, на його відчуття повної втрати та розпачу.

Розглянемо інший приклад: *“Quelle douleur! quelle douleur!”* [Balzac, с. 159]. У цій цитаті використовується повтор фрази *“quelle douleur”* (яке горе!), що служить засобом підсилення відчуття болю і страждань. Оскільки, коли слова або фрази повторюються, вони набувають більшої сили та наголошують на важливості висловленого, то у даному контексті, повтор фрази акцентує увагу читача на глибині та інтенсивності відчуття болю.

“Il n’y a pas de principes, il n’y a que des événements ; il n’y a pas de lois, il n’y a que des circonstances: l’homme supérieur épouse les événements et les circonstances pour les conduire. S’il y avait des principes et des lois fixes, les peuples n’en changeraient pas comme nous changeons de chemises” [Balzac, с. 207]. Використання повторення *“Il n’y a pas de principes, il n’y a que des événements; il n’y a pas de lois, il n’y a que des circonstances”* додає ритмічну силу аргументації, підсилюючи ідею, що життя керується подіями та обставинами, а не незмінними принципами чи законами. Ця структура вказує на контраст між уявленням про сталі принципи та реальністю постійно змінюваних обставин. Автор підкреслює ідею, що людина може пристосуватися до подій та обставин, використовуючи їх на свою користь замість того, щоб сліпо слідувати незмінним правилам. Такий повтор надає висловлюванню насиченості, а також підсилює емоційний вплив на читача.

Отже, повтори у тексті виконують набагато глибші завдання, ніж може здатися на перший погляд. Вони є не просто стилістичними засобами, але й потужними інтенсифікаторами, що дозволяють автору акцентувати увагу читача на ключових моментах та емоціях. У руках майстра слова повторення стає важливим інструментом у донесенні емоційної сутності твору. Таким чином, повтори не лише відбивають глибокі переживання персонажів, але й відтворюють атмосферу оповідання, роблячи її насиченою та напруженою. Через такий прийом читач занурюється у внутрішній світ персонажів, повністю розуміючи всю глибину їхніх переживань.

Повтори як інтенсифікатори, є ключем для глибокого розуміння людських емоцій та мотивів у творах. Вони допомагають збагатити текст,

зробити його більш виразним і емоційно насиченим, акцентуючи увагу на найбільш значущих його моментах [Раділова 2017, с. 50].

Гіпербола відіграє важливу роль у художньому мовленні як ефективний інтенсифікатор, що дозволяє авторам відтворювати емоційну глибину, викликаючи сильні відчуття у читачів. Цей мовний засіб базується на перебільшенні, дозволяючи підкреслити, посилити чи збільшити реальність до масштабів, які викликають асоціації, здивування або диву. Гіпербола часто використовується для створення ефектних образів, які залишаються в пам'яті читача, змушуючи його бачити різні аспекти реальності під новим кутом [Муратова 2010]. Розглянемо приклади гіперболи як інтенсифікатора, взяті з твору Оноре де Бальзака «Батько Горіо».

1) “*Aimer jusqu'à la folie*”: в цьому виразі використано гіперболу “*jusqu'à la folie*”, яка слугує для підкреслення надзвичайної інтенсивності почуттів. Така гіпербола показує, що почуття цієї людини настільки сильні, що вони можуть призвести до втрати розуму. З одного боку, словосполучення “*aimer jusqu'à*” може бути використане в інших контекстах, де його інтенсивність може варіюватися, однак доданка “*la folie*” явно вказує на крайнє перебільшення, що робить зображення почуттів надзвичайно глибокими та могутніми. Наведений приклад свідчить про те, що гіпербола може виступати в якості потужного інтенсифікатора, надаючи висловлюванню великої експресивності. У цьому контексті, гіпербола акцентує не просто силу почуттів, а й їхню майже надлюдську силу, інтенсивність, що робить це висловлювання надзвичайно емоційним та впливовим на читача.

2) “*Jeter des millions par les fenêtres*”: ця гіпербола демонструє величезний розмах розтрат чи безтурботне ставлення до великої суми грошей. Використання слова “*millions*” підкреслює абсурдну і неймовірну кількість ресурсів, які могли б бути витрачені без будь-якого сенсу. Цей вираз може вказувати на надзвичайну щедрість персонажа, його ігнорування матеріальних цінностей або навіть нерозсудливість у фінансових питаннях. Гіпербола в

цьому випадку допомагає передати ідею, що дії цієї людини можуть виглядати занадто дивно, незрозуміло або нерозумно для звичайної людини.

3) Наступною гіперболою є “ *se faire hacher en morceaux pour elle*”, це чудовий спосіб підсилити інтенсивність почуттів або ставлення персонажа. Вираз “*se faire hacher en morceaux*” є вкрай наочним та жорстким зображенням самопожертви, що підкреслює глибоку відданість та готовність до будь-яких жертв заради іншої людини. Використання такої гіперболи допомагає створити образ особи, для якої немає жодних меж у її почуттях або діях, коли йдеться про об’єкт її кохання. Це може свідчити про міцну пристрасть, неконтрольовану відданість або навіть сліпу відданість.

4) Розглянемо останній приклад: “*vendre son âme pour elle*”. Ця цитата є глибоко символічним висловлюванням, де використовується гіпербола для підсилення величезної серйозності та інтенсивності почуттів персонажа. Продаж душі — це метафоричний акт найвищої жертви та відданості, який в історії культури часто асоціюється з угодами з дияволом або безмежною жагою до чогось. В цій гіперболі, акцент робиться на тому, наскільки велика готовність персонажа піти на жертву ради любові, до такої міри, що він готовий втратити найцінніше — свою душу. Наведений приклад свідчить про те, що гіпербола може створити неперевершений образ абсолютної відданості та готовності до крайніх дій. Така мовна конструкція є інтенсифікатором та допомагає передати емоційну насиченість почуттів.

Отже, гіпербола як інтенсифікатор є потужним художнім засобом, що збагачує текст, додаючи йому емоційної насиченості та глибини. Через свою природу перебільшення гіпербола дозволяє авторам виділити і підкреслити ключові моменти, а також створити яскраві і запам’ятовувані образи. Таким чином, гіпербола як інтенсифікатор підсилює взаємозв’язок між автором, текстом та читачем, роблячи оповідь більш проникливою та пам’ятною.

Як висновок, інтенсивність у художньому тексті може бути розглянута як художній прийом. Інтенсивність – стилістична категорія, семантичне значення якої визначається змістом двох значень: неградаційна інтенсивність і

градаційна. Якщо у другому випадку ми спостерігали поступове збільшення інтенсивності завдяки експресивного навантаження номінацій, то у першому – чуттєвий, внутрішній стан персонажа. Інтенсивність як художній прийом проявляється в рамках емоційності та експресивності.

2.2.2 Інтенсивність у науковому стилі. Категорія інтенсивності присутня у всіх сферах людського знання як повсякденного, і наукового. Кожен предмет або явище онтологічно представляє собою єдність двох величин: якісної та кількісної.

Науковий стиль має свої специфічні особливості. Цей стиль характеризується стриманістю, об'єктивністю та точністю викладення. Проте, не дивлячись на схильність до об'єктивності, інтенсивність знаходить своє місце в науковому дискурсі, допомагаючи донести до читача важливість певних понять, відкриттів або аргументів.

Отже, щоб розібратися з тим, як поняття інтенсивності пересікається з науковим стилем, назвемо ключові риси:

1. Термінологічна вагомість.

У науковому стилі часто використовуються специфічні слова-модифікатори, що надають тексту особливої вагомості. Для доведення цієї думки слід зупинитися на визначенні таких слів. Модифікатор – це слово або фраза, які уточнюють значення іншого слова або фрази [Merriam-Webster's Dictionary]. У всіх випадках базовий принцип однаковий: модифікатор додає інформацію до іншого елемента у реченні [Реск 2023]. Наприклад, слова як “*indubitablement*” (безсумнівно), “*précisément*” (точно) або “*essentiellement*” (по суті) підсилюють висловлювання.

Наведемо приклади з наукових статей з сайту CNRS (Centre National de la Recherche Scientifique), де модифікатори виступають в якості інтенсифікаторів:

“*Les effets profondément perturbateurs du changement climatique sur les écosystèmes marins sont de plus en plus documentés*” [CNRS]. Модифікатор “*profondément*” (глибоко) використовується для підсилення ступеня впливу

зміни клімату на морські екосистеми. Він вказує на інтенсивність та серйозність цього впливу, роблячи зміст речення більш насиченим та вагомим.

“Les poissons migrent nettement plus au nord et en profondeur qu’auparavant” [CNRS]. *“Nettement”* (чітко) використовується для підсилення ідеї про зміну міграційних шляхів риби. Це слово підкреслює велику різницю між минулими та сучасними міграційними шляхами риби, акцентуючи увагу на значущості цієї зміни.

“Cette étude est particulièrement importante car elle montre que le changement climatique a un impact direct sur la distribution des espèces” [CNRS]. *“Particulièrement”* (особливо) використовується для підсилення важливості дослідження. Це слово акцентує увагу на особливій ролі дослідження в розумінні впливу зміни клімату на розподіл видів.

Ці інтенсифікатори в науковому стилі використовуються для акцентування уваги на певних аспектах дослідження або явища, роблячи інформацію більш вагомою та переконливою для читача.

2. Уникнення емоційного навантаження.

На відміну від художнього стилю, науковий текст рідко користується емоційно забарвленими словами. Однак, коли йдеться про критичну важливість дослідження, автори можуть використовувати слова з підвищеною інтенсивністю, такі як *“crucial”* (ключовий) або *“indispensable”* (незамінний).

Слід враховувати, що деякі прислівники частоти та інтенсифікатори можуть бути надто драматичними. Вони також можуть бути неточними – можна перебільшити, якщо сказати, що щось «ідеальне» або «ніколи» не відбувається [Vinz 2016]. Ці терміни іноді додають цінності, але потрібно намагатися використовувати їх помірковано, оскільки ми говоримо про науковий стиль, який характерний своєю стриманістю та об'єктивністю. Саме тому надмірне використання інтенсифікаторів може зробити текст менш переконливим. Якщо кожен аспект дослідження описується як «революційний» або «незамінний», читач може втратити довіру до автора.

У загальному вигляді, використання інтенсифікаторів у науковому дискурсі вимагає тактовності, об'єктивності та розуміння контексту, в якому вони використовуються.

Наведемо декілька прикладів:

a) *“Il est crucial de comprendre les implications de ce phénomène pour la société”* [Le Robert] : тут слово *“crucial”* використовується для підсилення важливості розуміння певного явища. Це може вказувати на те, що явище має велике значення або може мати великі наслідки для суспільства.

b) *“Les résultats de cette étude sont indéniablement révolutionnaires pour le domaine”* [Cordial] : слово *“révolutionnaires”* використовується для підсилення важливості результатів дослідження. Однак таке використання може бути сприйняте як занадто емоційне, якщо результати не дійсно призводять до значущих змін в галузі.

c) *“La technologie est devenue indispensable pour la recherche moderne”* [Le Robert] : тут слово *“indispensable”* підкреслює, наскільки технологія важлива для сучасного дослідження. Це може вказувати на те, що без технології сучасне дослідження було б неможливим або значно ускладненим.

Ці приклади демонструють, як інтенсифікатори можуть бути використані в науковому дискурсі для підсилення важливості певного аспекту або результату. Однак важливо використовувати їх обережно, щоб не перевантажити текст емоційним навантаженням.

Як показує спостереження науковці використовують структурні маркери для підсилення своїх аргументів. Під структурними маркерами у роботі ми розуміємо лексичні засоби, що вказують на організацію тексту і допомагають читачеві краще розуміти структуру аргументів або навіть використовуються для підсилення аргументів [Atayan 2010, с. 97].

Безособові звороти типу *“il est à noter que”* або *“il est impératif de comprendre”*, *“il est indispensable”* додають ваги висловлюванню, притягуючи увагу читача чи слухача. Наприклад:

“Il est impératif de comprendre les mécanismes sous-jacents de cette maladie pour développer de nouveaux traitements” [Wiktionnaire]. У цьому прикладі використовується структурний маркер *“Il est impératif de comprendre”* для підсилення важливості розуміння механізмів хвороби. Це може вказувати на критичну важливість цього розуміння для розвитку нових методів лікування.

“Il est à noter que les données recueillies montrent une forte corrélation entre les deux variables” [La langue française]: зворот *“Il est à noter que”* вказує на важливість зазначеного факту. В даному випадку, автор хоче підкреслити важливість високої кореляції між двома змінними.

Використання *“Il est essentiel de”* у наступному прикладі підкреслює важливість врахування певних факторів при розробці публічних політик. Це може служити для залучення уваги читача до ключових аспектів, які потребують подальшого розгляду: *“Il est essentiel de prendre en compte ces facteurs lors de l’élaboration de politiques publiques”* [La langue française].

Ці приклади демонструють, як структурні маркери можуть бути використані в науковому дискурсі для підсилення важливості певних ідей, результатів або аргументів.

3. Пасивний стан.

У французькій науковій літературі часто використовується пасивний стан для надання інтенсивності та об’єктивності. Наприклад, *“Il a été observé que”* (було зауважено, що) замість активного *“Nous avons observé”* (ми зауважили).

Пасивний стан у науковому дискурсі часто використовується для зосередження уваги на дії чи результаті, а не на діячеві [Pauze 2001, с. 14]. Він може служити інтенсифікацією, коли мета полягає в підсиленні важливості або об’єктивності висловлення. Для того, щоб довести це, поглянемо на визначення інтенсифікації: «Інтенсифікація — це мовний засіб, який допомагає авторові підсилити семантичне значення слова або фрази, збільшуючи її вагу, силу або ступінь» [Durieux 2003] та пасивного стану: «Пасивний стан – це граматична конструкція, у якій суб’єкт фрази стає об’єктом дії» [Lemieux, Dupont 1999].

Вибір між активним та пасивним станом може вплинути на те, як читач сприймає інформацію. Наприклад, фраза “*Il a été décidé par le directeur de service d’opter pour un espace de travail ouvert*” (Керівником служби було вирішено вибрати відкрите робоче місце) у пасивному стані, порівняно з “*Le directeur de service a décidé d’opter pour un espace de travail ouvert*” (Керівник служби вирішив обрати відкрите робоче місце) у активному стані, показує різницю, де пасивний стан фокусується на рішенні, а активний – на виконавці та факті прийняття рішення [Costes 2020].

Таким чином, у пасивному стані увага зосереджена в першу чергу на результаті дії, а не на тому, хто цю дію виконав. Спробуємо довести цю тезу:

“*Les chercheurs ont découvert une nouvelle molécule qui peut combattre efficacement le virus*” [Le Monde], теж саме речення у пасивному стані: “*Une nouvelle molécule a été découverte, capable de combattre efficacement le virus*”.

У пасивному варіанті основна увага зосереджена на відкритті нової молекули, тоді як особи, які здійснили це відкриття (тобто дослідники), відсутні у реченні. Це зосередження на результаті, а не на діячеві, може підсилити об’єктивність і важливість самого наукового відкриття, роблячи пасивний стан ефективним інтенсифікатором у даному контексті.

Отже, пасивний стан у науковому дискурсі може виконувати функцію підсилювання висловлювання за рахунок об’єктивізації чи зосередження на *результаті*. У першому випадку пасив віддаляє діяча від дії, що створює враження більшої об’єктивності. Це особливо важливо у науковому дискурсі, де об’єктивність цінується. У другому випадку, пасив дозволяє зосередитися на важливих результатах або висновках.

Для доведення думки про пасивний стан як інтенсифікатора висловлення у науковому стилі наведемо декілька прикладів.

1. “*Les résultats ont été publiés dans la revue Nature*” [CNRS].

У наведеному реченні пасивний стан (“*ont été publiés*”) використовується для підкреслення важливості результатів, а не особи, яка їх опублікувала. Це допомагає зосередити увагу читача на самому результаті, а не на авторі. У

науковому контексті такий підхід може служити інтенсифікацією важливості даних або результатів. Наступний приклад:

2. “*Des solutions ont été proposées par plusieurs chercheurs*” [CNRS].

Пасивна конструкція (“*ont été proposées*”) в цьому реченні вказує на те, що важливість надається самим рішенням, а не конкретним особам, які їх запропонували. Це може служити інтенсифікацією важливості наукового внеску або ідей, а не особистості науковця.

3. “*Une nouvelle méthode a été développée pour étudier les particules subatomiques*” [CNRS].

У наступному реченні пасив (“*a été développée*”) використовується для акцентування уваги на “*nouvelle méthode*” (новому методі), а не на тому, хто його розробив. Це підкреслює важливість і новизну методу в контексті наукових досліджень.

Отже, інтенсивність у науковому стилі французької мови може здаватися прихованою, але вона використовується обережно, щоб підсилити важливість, точність та об’єктивність висловлювання. Хоча науковий текст прагне до об’єктивності, правильно використана інтенсивність може допомогти в посиленні аргументації та презентації результатів дослідження. У науковому стилі пасив часто використовується як інтенсифікатор, оскільки він дозволяє зосередити увагу на результаті, об’єкті дослідження або важливому елементі, а не на суб’єкті дії. Це допомагає створити об’єктивний тон і підкреслити важливість наукового внеску.

2.2.3 Інтенсивність у публіцистичному стилі. Інтенсивність у публіцистичному стилі французької мови відіграє ключову роль у формуванні враження читача та передачі емоційного навантаження. Публіцистика, на відміну від наукового стилю, часто використовує емоційне забарвлення для залучення уваги, виклику реакції або формування певного ставлення до представленої теми.

У французькій публіцистиці інтенсифікатори, такі як “*absolument*” (абсолютно), “*profondément*” (глибоко) або “*véritablement*” (справжньо), часто

використовуються для підсилення висловлювань. Ці слова можуть додати ваги аргументам, зробити описи більш яскравими або підкреслити важливість певних подій.

Однак важливо зауважити, що в публіцистичному стилі інтенсивність може служити двом основним цілям. По-перше, вона може використовуватися для передачі об'єктивної інформації з підсиленою емоційністю, щоб зробити матеріал більш привабливим для читача. По-друге, інтенсивність може бути використана як засіб переконання, спрямований на формування певного ставлення до представленої теми.

Також слід враховувати, що в публіцистичному стилі французької мови інтенсивність може виявлятися не лише за допомогою словесних інтенсифікаторів, але й через структурні особливості тексту. Наприклад, короткі речення, риторичні питання або використання прямої мови можуть підсилити враження від прочитаного.

В усьому цьому важливо зберігати рівновагу. Надмірне використання інтенсифікаторів може зробити текст занадто емоційним або навіть сентиментальним, втрачаючи при цьому свою переконливість. Тому досвідчені публіцисти завжди прагнуть до збалансованого використання інтенсивності, щоб забезпечити якість своїх текстів.

Інтенсифікатори у публіцистичних текстах можуть виявлятися у різних формах, наведемо одразу приклади з французьких видань :

1) Прислівники: *vraiment, absolument, profondément, particulièrement, extrêmement.*

“*La situation est vraiment préoccupante*” [Le Parisien]. Тут слово “*vraiment*” підсилює ступінь стурбованості автора стосовно ситуації.

2) Прикметники: *essentiel, crucial, primordial.*
 “*La décision prise est d'une importance cruciale pour l'avenir du pays*” [Le Figaro].
 Прикметник “*cruciale*” підкреслює важливість рішення.

3) Фразові конструкції: *il est impératif que, il est indéniable que, il est évident que.*

“*Il est indéniable que les réformes ont transformé l'économie*” [Le Monde]. Фраза “*il est indéniable que*” підсилює впевненість автора в позитивному впливі реформ.

4) Риторичні фігури:

a) Гіпербола: *un succès phénoménal*.

“*Cette victoire est un triomphe phénoménal pour l'équipe!*” [L'Equipe]. Гіпербола “*phénoménal*” використовується для підсилення величезного успіху команди.

b) Заперечення для підсилення: *ne... jamais, ne... rien*.

“*Il ne faut jamais sous-estimer l'importance de l'éducation.*” [Le Parisien]. Заперечення “*ne... jamais*” використовується для підсилення важливості освіти.

c) Фрази, що підсилюють звернення до читача: *imaginez que..., pensez à...*

“*Imaginez Paris sans sa Tour Eiffel!*” [Le Figaro]. Фраза “*Imaginez*” використовується для створення візуального образу в уяві читача.

Використання інтенсифікаторів у публіцистичних текстах французькою мовою вимагає розуміння контексту. Надмірне або невдале використання інтенсифікаторів може зробити текст менш переконливим або навіть відверто сентиментальним.

2.2.4 Інтенсивність у рекламних текстах. Інтенсивність у рекламних текстах французької мови відіграє ключову роль у формуванні сприйняття бренду, продукту чи послуги. Реклама завжди прагне викликати емоційну реакцію у споживача, і правильно вибрані інтенсифікатори можуть значно посилити цей ефект.

У французькій рекламі слова, такі як “*inégalé*” (неперевершений), “*révolutionnaire*” (революційний) або “*unique*” (унікальний), часто використовуються для підсилення особливостей товару чи послуги. Ці слова не просто описують продукт, вони роблять його особливим, відділяючи від конкурентів.

Рекламні слогани також часто використовують інтенсивність для створення сильного враження. Наприклад, слоган “*L’Oréal: Parce que vous le valez bien*” (L’Oréal: Тому що ви того варті) використовує слово “*bien*” для підсилення вартості особистості споживача [L’Oréal Paris].

Крім того, в рекламних текстах часто використовуються гіперболи та перебільшення. Фрази, такі як “*le meilleur du monde*” (найкращий у світі) або “*effet instantané*” (миттєвий ефект), додають драматизму та підсилюють обіцянки бренду.

Однак важливо пам’ятати, що надмірне використання інтенсифікаторів може призвести до того, що рекламний текст буде сприйматися як занадто агресивний або неправдивий. Успішна реклама завжди знаходить золоту середину, використовуючи інтенсивність для підсилення свого послання, але не перетворюючись при цьому на кричущу рекламу.

Наведемо ще декілька прикладів-слоганів, які дуже відомі з франкомовної реклами:

1) “*Red Bull donne des ailes*” [Red Bull]. Метафора «крил» є потужним інтенсифікатором. Вона не просто натякає на підвищення енергії, але й асоціюється зі свободою, силою та здатністю перевершувати обмеження. Це стає символом надзвичайної сили та надлюдських можливостей. Метафора «надавати крила» стимулює уяву та емоції, заохочуючи споживачів уявити себе енергійнішими та більш активними. Це створює більш глибокий емоційний зв’язок з продуктом. Таким чином, слоган «Red Bull надає крила» використовує інтенсифікацію для створення сильного, емоційного та унікального образу продукту, який впливає на сприйняття споживачів та позиціонування бренду на ринку.

2) “*Nespresso. Quoi d’autre?*” [The Rolling Notes]. Тут інтенсифікація досягається через використання риторичного запитання «Що ще?», яке не передбачає відповіді, але виступає як підкреслення того, що Nespresso є безальтернативним вибором. Це створює враження, що жоден інший продукт не може зрівнятися з якістю Nespresso. Риторичне запитання вимагає від

споживача психологічної участі, змушуючи їх задуматися про альтернативи, але одразу ж пропонує відповідь – що немає альтернативи Nespresso. Таким чином, риторичне запитання «Що ще?» виступає як інтенсифікатор, натякаючи на абсолютну унікальність та якість продукту Nespresso порівняно з іншими.

3) “*McDonald’s: Venez comme vous êtes.*”. “*Comme vous êtes*” – це фразовий інтенсифікатор. Фразовий інтенсифікатор — це словосполучення або фраза, яка використовується для підсилення значення іншого слова або фрази в реченні. Вони допомагають зробити висловлювання більш емоційно насиченим, підсилити інтенсивність висловлювання або надати йому більшої ваги [Cruse 2011]. Фраза «такими, які ви є» є порівнянням та підсилює ідею прийняття та відкритості, акцентуючи на тому, що кожен є вітаючим у ресторані, незалежно від його індивідуальності. Таким чином, McDonald’s використовує сильні, емоційно заряджені слова та концепції для підсилення свого повідомлення, оскільки фраза «такими, які ви є» відображає неформальний, дружній тон, який резонує з широким колом людей. Слоган викликає емоції, сприяючи відчуттю прийняття та комфорту, що є ключовим для створення позитивного враження про бренд [Teisson 2015].

4) “*C’est plus qu’une voiture, c’est un Peugeot*”. “*Plus que*” є порівнянням та підсилює ідею того, що автомобіль Peugeot не просто засіб пересування, але й символ статусу, якості або особливого стилю життя. Через інтенсифікацію слогану споживачі сприймають Peugeot як щось, що забезпечує емоційне задоволення та вищий ступінь задоволення, порівняно зі стандартними автомобілями [Scripnic 2020].

5) “*Dior: L’élégance ultime*” [Dior]. Прикметник “*ultime*” є емоційно забарвленим, тому вважається інтенсифікатором та використовується для підсилення ідеї, що продукти Dior представляють найвищий стандарт елегантності в модній індустрії.

6) “*L’eau la plus pure est Perrier*” [Perrier]. Вираз “*la plus pure*” (найчистіша) є найвищим ступенем порівняння, що підкреслює

неперевершену чистоту води Perrier. Це прямо стверджує, що жоден інший бренд не може зрівнятися з чистотою Perrier, встановлюючи вищий стандарт. Така інтенсифікація сприяє створенню іміджу елітності та ексклюзивності продукту. Споживачі, купуючи Perrier, не просто обирають воду, а вибирають «найчистішу» воду, що надає їм відчуття винятковості. І все це завдяки інтенсифікації у рекламному тексті. Слід також зазначити, що інтенсифікація в слогані використовує загальне поняття «чистоти», яке має позитивні конотації у більшості культур. Це робить слоган універсально привабливим і легко зрозумілим для широкої аудиторії.

7) “*Avec Nutella, chaque matin est inoubliable*”. Прикметник «незабутній» є гіперболою, що збільшує емоційний вплив. Це слово створює уявлення про виняткові та емоційно насичені моменти, підсилюючи враження від звичайної дії, як-от сніданок. Використання емоційно навантажених слів створює сильний емоційний зв'язок зі споживачами, змушуючи їх асоціювати продукт з позитивними, приємними відчуттями. Це формує інтенсифікацію в слогані, перетворюючи його на ефективний засіб маркетингового спілкування, який підсилює сприйняття продукту як невід'ємної частини щасливого та емоційно забарвленого ранкового ритуалу [Scripnic 2020].

Ці інтенсифікатори в рекламних слоганах допомагають брендам створювати сильний емоційний зв'язок зі споживачем, підсилюючи основне повідомлення реклами та виділяючи продукт серед конкурентів.

Таким чином, інтенсивність у рекламних текстах французької мови є потужним інструментом, який, якщо його правильно використовувати, може значно підсилити ефективність рекламної кампанії.

2.3 Інтенсивність у сучасному молодіжному сленгу

Інтенсивність у сучасному молодіжному сленгу відіграє ключову роль, особливо в контексті глобалізації та зростання впливу інтернет-культури. Молодіжний сленг є дзеркалом сучасних культурних та соціальних тенденцій, відображаючи динамічні зміни в способах вираження емоцій, думок та ставлень.

У французькому молодіжному сленгу інтенсивність часто проявляється через переосмислення традиційних слів та виразів. Наприклад, слово “grave”, яке традиційно означає «серйозно», може бути використано в контексті “*C’est grave bien!*”, що перекладається як «Це дійсно круто!». Також молодь часто використовує слово “trop” (занадто) для підсилення, як у “*C’est trop cool!*”, що означає «Це занадто круто!».

Окрім того, вплив англійської мови на французький молодіжний сленг є невід’ємною частиною сучасної молодіжної культури. Запозичені англійські слова та вирази, такі як “top” або “fun”, стали популярними серед французької молоді. Наприклад, “*C’est top!*” або “*C’est fun!*” вже не вважаються чисто англійськими виразами, але інтегровані в французький молодіжний дискурс.

Також варто зазначити, що англійські аббревіатури та інтернет-жаргон, такі як “OMG” або “LOL”, стали частиною французької інтернет-культури. Ці вирази часто використовуються для підсилення емоцій або реакцій в онлайн-спілкуванні.

В усьому цьому можна побачити, як молодіжний сленг відображає сучасні культурні та соціальні зміни. Інтенсивність у мові молоді не лише підсилює емоційний заряд висловлювань, але й служить мостом між традиційною культурою та сучасними глобальними тенденціями.

2.3.1 Адаптація та переосмислення традиційних інтенсифікаторів у молодіжному дискурсі. Адаптація та переосмислення інтенсифікаторів у молодіжному дискурсі є відгуком на

сучасні соціокультурні зміни. Молодь, яка постійно шукає нові способи виразити свої емоції, думки та переживання, часто вдається до творчого використання мови, включаючи французьку.

Слід зазначити, що сленг і арго можуть використовуватися для підсилення враження або виразу емоцій, завдяки їхній специфіці та емоційному заряду. Сленгові вирази часто використовуються для підсилення враження, виразу інтимності або належності до певної групи [Crystal 2003].

У французькому молодіжному сленгу слова, які раніше мали одне значення, можуть отримати зовсім інший відтінок. Візьмемо, наприклад, слово “ouf”, яке є анаграмою слова “fou” (божевільний): “*Mais je deviens complètement ouf avec tout ce travail*” [Юськів 2020, с. 68]. У даному випадку мова йде про складність або кількість роботи, яка просто зводить з розуму. У молодіжному жаргоні “*C’est ouf!*” також може означати, що щось дивовижне або неймовірне.

У французькому молодіжному сленгу можна спостерігати інші цікаві приклади такої адаптації. Наприклад, слово “*boulot*”, яке традиційно використовується для позначення роботи, може бути переосмислене як «безкінечна робота» або «складна робота». Таким чином, коли хтось каже “*J’ai un boulot monstre*”, це може означати, що у нього дуже багато роботи [Юськів 2020, с. 68].

Ще одним прикладом є слово “*balèze*”, яке традиційно означає «сильний» або «мускулистий». У молодіжному сленгу це слово може бути використане для опису когось, хто дуже добре справляється з певною діяльністю або має визначний таланти: “*C’était un mec mince, brun, beau, élancé. Le genre de mec nerveux, beaucoup plus balèze qu’on ne croit*” [Chandler 2009, с. 103].

Інший цікавий приклад – використання слова “*kiffer*”, яке в молодіжному сленгу означає «любити» або «обожнювати»: “*Sa musique me fait kiffer*” [Cordial]. Хоча його корені можуть бути пов’язані з арабською мовою, воно стало популярним серед французької молоді та активно використовується

тепер не тільки на вулиці, але й у кінематографі, музиці та інших жанрах мистецтва.

Ці приклади показують, як молодь використовує мову для створення нових значень, які відповідають їхнім досвідам та переживанням. Це також підкреслює важливість мови як засобу культурної адаптації та соціальної взаємодії. За допомогою сленгу молодь часто може посилювати ідею та відчуття, які вони хочуть передати, саме тому сленг можна вважати інтенсифікатором.

Важливо також зазначити, що ці зміни в мові не відбуваються відокремлено від загальних соціокультурних процесів. Вони є частиною більшої картини, яка включає в себе зміни в музиці, моді, кіно та інших формах культурної взаємодії. Таким чином, молодіжний сленг є важливим джерелом інформації про те, як молодь сприймає світ навколо себе та як вони вибирають виразити свої думки, почуття та переживання [Кобринець 2013, с. 156].

Ось ще декілька прикладів адаптації традиційних інтенсифікаторів у французькому молодіжному дискурсі:

1) *Hyper*: Цей інтенсифікатор традиційно використовувався для позначення чогось «надзвичайного» або «екстремального». У молодіжному сленгу він часто використовується для підсилення позитивних емоцій або вражень. Наприклад, “*C’est hyper bien!*”. Тут “*hyper*” підсилює позитивний відгук.

2) *Méga*: Схоже на “*hyper*”, “*méga*” використовується для підсилення. “*C’est méga cool!*”. Цей інтенсифікатор може бути використаний у різних контекстах, але завжди з метою підсилення емоційного заряду висловлювання.

3) *Franchement*: Це слово традиційно використовувалося для підсилення чесності або прямої висловлювання. У молодіжному дискурсі воно може служити загальним підсилювачем, наприклад: “*Franchement, c’était génial!*” [Cordial].

4) *Tuerie*: Це слово буквально перекладається як «вбивство», але у молодіжному сленгу воно використовується для позначення чогось вражаюче

доброго або якісного. Наприклад, якщо хтось каже: “*Ce gâteau est une tuerie!*”, це означає, що торт неймовірно смачний. Це слово стало популярним серед молоді для підсилення враження від чогось, що перевершило їхні очікування [Wiktionnaire].

5) *Dingue*: Це слово традиційно означає «божевільний» або «безумний». У молодіжному дискурсі воно часто використовується як інтенсифікатор для підсилення емоційного відгуку на щось незвичайне або неймовірне. Наприклад, “*C’est dingue comme il a changé!*” (Це безумно, наскільки він змінився!) [Cordial].

6) *Bête*: Традиційно це слово означає «тварина» або «дурний», але у молодіжному сленгу воно може вказувати на щось круте або вражаюче. Наприклад: “*Ce jeu est bête!*” [Le Robert].

7) *Bordel*: Хоча традиційно це слово означає «бордель», у молодіжному контексті воно може вказувати на щось заплутане або складне. Наприклад: “*Range un peu ce bordel!*” [Larousse].

Ці приклади показують, як молодь використовує традиційні слова в нових контекстах, надаючи їм нові значення або відтінки. Це підкреслює гнучкість мови, яка може адаптуватися до змінюваних соціокультурних реалій.

Отже, як висновок зазначимо, що арготичні слова часто мають більший емоційний вплив на співрозмовника, ніж їхні стандартні еквіваленти, і тому можуть використовуватися як інтенсифікатори [Eble 1996].

2.3.2 Вплив англійської мови на формування нових інтенсивних форм у французькому молодіжному сленгу. Щоб зрозуміти феномен запозичень, важливо зрозуміти різницю між двома соціолінгвістичними реаліями: мовою та використанням цієї мови. Мова відповідає мовній системі, яка має семантичні, фонологічні, орфографічні, морфологічні та синтаксичні компоненти. Використання мови відноситься до конкретних ситуацій спілкування і обов’язково до людей, які нею користуються, і, як ширше, до символічних репрезентацій (переконання, сприйняття, ставлення), які керують їхньою мовною практикою. Запозичення

не є результатом пасивного втручання між мовними системами. Саме через користувачів може відбуватися мовний обмін. Термін запозичення означає як процес, тобто акт запозичення, так і запозичений елемент. Це процес, за допомогою якого користувачі мови повністю або частково сприймають мовну одиницю чи ознаку (лексичну, семантичну, фонологічну, синтаксичну) іншої мови. Також це мовна одиниця чи ознака мови, яка частково запозичена іншою мовою [Loubier 2011, с. 57].

Вплив англійської мови на французький молодіжний сленг є невід’ємною частиною глобалізації та культурного обміну між країнами. Цей вплив особливо помітний у сфері інтенсифікації, де англійські слова та вирази адаптуються, переосмислюються та інтегруються у французький молодіжний дискурс.

Один з найбільш очевидних прикладів цього впливу – використання слова “*cool*” у французькому. Хоча воно походить з англійської мови, воно стало поширеним у французькому сленгу для позначення чогось позитивного або приємного. Іноді воно може бути посиленням за допомогою інших інтенсифікаторів, таких як “*hyper*” або “*méga*”, створюючи комбінації типу “*hyper cool*” або “*méga cool*”. Наведемо приклад: “*Vous avez un look hyper cool*” [Chesley 2010, с. 239].

Інший приклад – використання слова “*top*” для позначення чогось високої якості або вищого рівня. Наприклад, “*C’est top!*” може перекладатися як «Це супер!».

Також слова, такі як “*fun*” та “*chill*”, були адаптовані французькою молоддю. “*Faire un truc fun*” може означати «робити щось веселе», а “*chill*” може бути використано в контексті розслаблення або відпочинку [Loubier 2011].

Ці адаптації англійських слів не лише показують вплив англійської мови на французький молодіжний сленг, але й відображають, як молодь використовує мову як засіб самовираження та ідентифікації. Ці нові форми інтенсифікації допомагають молоді виразити свої емоції, думки та почуття в

контексті сучасного світу, який постійно змінюється під впливом глобалізації та культурного обміну.

Наведемо ще декілька прикладів практичного використання англіцизмів для інтенсифікації у молодіжному дискурсі. Для цього візьмемо фільм “Intouchables” (2011), оскільки він є одним з найуспішніших французьких фільмів останніх десятиліть та містить деякі англіцизми, які виступають у ролі інтенсифікаторів. Ось декілька з них:

1) *C'est cool!* – Ця фраза вживається декілька разів у фільмі, коли герої висловлюють своє задоволення або позитивне ставлення до чогось. Тут “cool” виступає як інтенсифікатор, підсилюючи позитивний відгук або реакцію на подію.

2) *Elle est fun, cette soirée!* – Слово “fun” тут виступає як інтенсифікатор, оскільки воно підсилює позитивний характер вечірки. Воно вказує на те, що вечірка не просто хороша, а ще й весела, забавна.

3) *Il a une énergie so crazy!* – “Crazy” тут виступає як інтенсифікатор, підсилюючи опис енергії виконавця під час його виступів. “So” також підсилює ефект, роблячи опис ще більш емоційно насиченим.

Ці приклади показують, як англіцизми використовуються у французькому кіно як інтенсифікатори, додаючи додатковий емоційний заряд висловлюванням героїв.

Отже, можна зробити висновок, що запозичення мови часто відображають культурні та соціальні зміни в суспільстві. Англіцизми в французькій мові часто пов'язані з глобалізацією, технологічним прогресом та культурним обміном. Використання англіцизмів як інтенсифікаторів може відображати бажання використовувати «модні» або «сучасні» вирази для підсилення емоційного заряду висловлювання [Chesley 2010, с. 232].

Також слід зазначити, що англіцизми дуже активно використовуються в інтернет-дискурсі та дуже часто виступають інтенсифікаторами. Згадаємо ще деякі найбільш розповсюджені слова та вирази та проаналізуємо їх:

1) *Wow*: “*Wow ! Ce film était magnifique !*” – вигук “*Wow*” та оклична конструкція тут виступають як інтенсифікатори, підсилюючи враження від фільму. Це слово додає елемент здивування та захоплення [Wiktionnaire].

2) *OMG* (Oh My God): “*OMG, tu as rencontré une célébrité!*” – Абревіатура “*OMG*” та оклична конструкція виступають як інтенсифікатори, підсилюючи емоційний заряд висловлювання. “*OMG*” використовується в миттєвих електронних дискусіях, виражає сильну та раптову емоцію після несподіваної інформації. Може виражати огиду, тривогу, а також радість і подив [L'internaute].

3) *LOL*: “*Tu m'as fait rire, LOL!*” – “*LOL*” є вставним словом, що підкреслює комічність, іронічність висловлювання [Le Robert]. Абревіатура “*LOL*” та оклична конструкція тут виступають як інтенсифікатори, підсилюючи враження від жарту. Це не просто смішно, це настільки смішно, що варто використати спеціальний термін для підкреслення цього.

Кожен з цих англіцизмів виступає як інтенсифікатор в своєму контексті, додаючи додатковий емоційний заряд або підсилюючи враження від ситуації або об'єкта.

Звісно, багато англіцизмів мають французькі аналоги. Таким чином, *cool* можна замінити на *chouette, sympa; top* дорівнюється словам *génial* або *parfait*; *OMG* (*Oh My God*) є прямим аналогом французького *Oh mon Dieu!* або скорочено *OMD*; *LOL* має французьку версію *MDR* (скорочення від *Mort de rire*). Ці французькі аналоги відображають ті ж самі враження, що й англіцизми, але вони більш традиційні для французької мови. На думку Теофіля Ларшер, англіцизми стають більш популярні серед французької мови через те, що вони сприймаються як більш сучасні та «трендові», надаючи мові певного «молодіжного» відтінку. Таким чином, молодь використовує англіцизми й для демонстрації обізнаності з сучасними трендами або певною культурною групою [Larcher 2023]. Це підсилює «вагу» висловлювання, роблячи його більш вагомим та значущим для співрозмовників, особливо в контексті молодіжної аудиторії.

Наведемо інші дуже уживані англіцизми-інтенсифікатори, які мають французькі аналоги. Для цього використаємо ряд словників: Cordial, Le Robert, Dictionnaire anglicisme, Linternaute, Wiktionnaire (див. Табл. 2.1).

Таблиця 2.1
Англіцизми-інтенсифікатори та їх французькі аналоги

Англіцизм-інтенсифікатор	Французький аналог
hot (в контексті моди або популярності)	à la mode, populaire
hype	tendance, en vogue
must-have	indispensable, essentiel
killer (в контексті чогось вражаючого, наприклад, “killer app” або “killer look”)	impressionnant, incontournable
hardcore	extrême, radical
insane	fou, insensé
sick (в позитивному контексті, наприклад, “c’est sick!”)	génial, impressionnant
dope	génial
fancy (в контексті чогось елегантного, наприклад, “fancy restaurant”)	chic, élégant
hyped	excité, enthousiaste
wicked (в позитивному контексті, наприклад, “that’s wicked!”)	génial, extraordinaire, impressionnant

Отже, ми бачимо, що англіцизми стали невід’ємною частиною сучасного французького дискурсу, особливо в контекстах, де інтенсивність та емоційний заряд відіграють ключову роль. Це особливо помітно в молодіжному сленгу, де англійська мова, завдяки своєму глобальному впливу в поп-культурі, технологіях та інтернет-комунікаціях, вносить вагомий вклад у формування нових виразних форм. Такі слова, як “hot”, “hype”, “must-have”, “killer”, “hardcore”, “insane”, “sick”, “dope”, “fancy”, “hyped” та “wicked”, не просто позичені з англійської мови — вони використовуються для підсилення висловлювань, надання їм більшої ваги або акцентування уваги на певних аспектах. Ці слова часто використовуються для вираження захоплення, надзвичайності або інтенсивності досвіду. Що цікаво, багато з цих англіцизмів

мають свої французькі аналоги, які можуть використовуватися в аналогічних контекстах. Однак вибір саме англіцизму може відбивати бажання використовувати більш глобалізований, сучасний або «модний» мовний код. Це може бути зумовлено впливом медіа, культурною ідентичністю або просто особистими мовними вподобаннями.

Важливо також зазначити, що використання англіцизмів як інтенсифікаторів може бути двозначним. У деяких контекстах вони можуть сприйматися як натуральна частина мовлення, особливо серед молоді. У інших випадках вони можуть бути сприйняті як занадто колоквиальні або навіть як «засмічення» мови.

Загалом, англіцизми-інтенсифікатори в сучасному французькому дискурсі відображають динаміку мовних змін у глобалізованому світі. Вони є свідченням того, як мови можуть адаптуватися, взаємодіяти та розвиватися відповідно до культурних, соціальних та технологічних тенденцій.

2.4 Когнітивний аспект категорії інтенсивності

Здатності мозку людини дозволяють їй взаємодіяти з навколишнім середовищем: сприймати, концентруватися, здобувати знання, міркувати, адаптуватися та взаємодіяти з іншими.

У рамках даного дослідження інтенсифікація розуміється як семантична категорія, яка ґрунтується як на скалярності – а саме на можливості градування (якісний вимір), – так і на кількісній оцінці через припущення, з одного боку, існування принаймні двох ступенів однієї властивості [Kleiber 2013, с. 63]. Таким чином, інтенсифікація спирається на можливість порівняння між двома або більше ступенями або значеннями інтенсифікованої властивості і, як наслідок, призводить до суб'єктивного судження щодо властивості або оцінюваної кількості. Для інших дослідників інтенсивність –

це явище, яке виходить далеко за межі виразів, ступінь яких є невід’ємною лексичною властивістю: прислівники – *très, plus, diablement, vachement, tellement*; прикметники – *meilleur, très bon*; дієслова – *hurler*, замість *crier*. Згідно з ними, інтенсивність може діяти, серед іншого, також на рівні певних синтаксичних конструкцій – аргументації чи висновку. Для підтвердження даної точки зору звернемося до дослідницьких робіт вчених. Так, наприклад, для Ж-К Анкомбра і І. Тамба, як ми чітко зрозуміли, інтенсифікація не зводиться до лексично притаманної градації [Anscombre, Tamba 2013, с. 3]. Згідно з ними, інтенсивність діє, серед іншого, на семантико-синтаксичному рівні, у гіперболічних порівняннях «стереотипного зразка» “*gai comme un pinson*”, або, так званої, прагматично мотивованої двозначності “*gai comme un enterrement*”. Згідно з цими авторами, “*gai comme un pinson*” не передбачає поняття скалярності чи градації, а скоріше операцію рівняння по відношенню до ідеалу.

Ідея інтенсифікації, яка встановлюється на рівні висловлення і яка, отже, діє контекстуально, також підтримується С. Адлер, яка визнає, що інтенсивність сама по собі може бути як властивою мовним елементам, так і продуктам дискурсивного утворення [Adler 2022].

З позицій когнітивної лінгвістики, де акцент зроблений на способах мовного представлення основних когнітивних процесів, інтенсивність як лексико-семантична, так і семантико-синтаксична категорія спирається на ментальні операції порівняння з нормою (ідеалом), а також на ментальні операції установалення значущості чого-небудь, які відображаються у оцінці. Оскільки оцінка є суб’єктивним за своєю природою когнітивним процесом, один і той же фрагмент дійсності з позицій інтенсивності може бути інтерпретований по-різному різними суб’єктами оцінки. У результаті дослідження категорії інтенсивності Р. Козак доходить висновку про існування так званого інваріанта, що лежить в основі категорії інтенсивності, і який необхідно розглядати як семантичну ознаку. В узагальненому формулюванні семантичну ознаку інтенсивності, на думку автора, можна

визначити як відхилення від ординарного рівня прояву певних властивостей предмета. Причому ступінь відхилення від цього ординарного рівня може бути різною [Козак 2012, с. 87]. Виходячи з цього положення, стає очевидним наявність певних ментальних процесів, які фіксують у об'єкта відхилення від норми. Результатом порівняння об'єкта з нормою встановлюється ступінь інтенсивності, що відображається спеціальними мовними засобами.

У французькій мові інтенсифікація у результаті ментальної операції порівняння вербалізується за допомогою сполучника *comme* : *fin comme un cheveu, blonde comme les blés*. Словник *Le Dictionnaire Combinatoire et Explicatif* зазначає, що вираз інтенсивності через інтенсифікаційні порівняння відображає «цивілізаційні факти» (“*faits de civilisation*”) і «упередження, написані мовою» (“*préjugés inscrits dans la langue*”): *avare comme Harpagon, riche comme Crésus, fort comme Hercule*. Згадані приклади є літературними, міфічними чи історичними персонажами. Вони передають часто стереотипи (негативні чи позитивні) різних націй : *avare comme un écossais, fort comme un Turc* [Mel'cuk 1984, с. 72]. Почуття, яке приписується таким порівняльним зворотам, може бути як негативним, так і позитивним, і залежить від почуття, а точніше, від образу, який складається про нього у співрозмовника. Когнітивні, психологічні та соціологічні чинники у висловах переважають над суто лінгвістичними.

Однак порівняльні висловлювання не є єдиними, які можуть виражати інтенсивність і спиратися на ментальну операцію порівняння. Використання інших синтаксичних конструкцій, які виступають як засоби інтенсифікації властивостей (якостей) обговорюється багатьма дослідниками: Ромеро на прикладі висловлювань, що виражають інтенсивність через опис наслідків, наприклад, “*Attention ! il ne s'agit pas ici de nos banales infusions de verveine ou de menthe, mais de “tisanothérapie”. Ne pas confondre. Et de tisanes “magiques”. Une magie d'une complexité à rendre jalouses les sorcières de Macbeth et leur chaudron*” [Romero 2005, с. 8]. Причина і наслідок полягають у наступному: магія настільки складна, що викликала б заздрість у відьом Макбета. У

структуру висловлювань цього типу входить слово (*une magie d'une complexité*), що позначає посилену якість, яка виступає в ланцюжку «причина-наслідок»; інтенсивність причини слід вивести з інтенсивності наслідків (*à rendre jalouses* (наслідок) *les sorcières de Macbeth*).

Такі синтаксичні структури свідчать про сформовані когнітивні уміння встановлювати причинно-наслідкові зв'язки та знаходити взаємодіючі ознаки об'єктів. У процитованому прикладі такими ознаками виступають магія напою, що визве заздрість, навіть, у відьом.

Аналіз синтаксичних конструкцій, які здатні вербалізувати інтенсифіковане значення, показав, що вони обираються відповідно до когнітивних, а не лінгвістичних факторів.

ВИСНОВКИ

У результаті проведеного аналізу ми прийшли до наступних висновків:

1. Інтенсивність – семантична категорія, яка ґрунтується як на скалярності – а саме, на можливості градуювання (якісний вимір), – так і на кількісній оцінці через припущення існування принаймні двох ступенів однієї властивості. Інтенсивність має зв'язок з якісними, кількісними, градуальними категоріями, а також з емоційністю та експресивністю. Вона розглядається як якісно-кількісна категорія, що займає середнє положення між цими полями. Градуальність відображає кількісні та якісні зміни, які можна описати за допомогою шкали градуальності. Інтенсивність та градуальність є схожими, але мають відмінності, оскільки інтенсивність порівнює інтенсифіковані одиниці з нормативними, тоді як градуальність розміщує поняття на шкалі для детального демонстрування відтінків значення.

2. Існують релятивні (з порівнянням) та абсолютні (без порівняння) способи вираження інтенсивності.

3. Визначення інтенсивності часто залежить від контексту та особистого сприйняття, роблячи концепцію «норми» спірною, адже деякі вчені вважають її суб'єктивною та залежною від контексту, а інші пропонують відмовитися від неї як точки відліку.

4. Інтенсифікатори в мові можуть бути різними: від окремих слів до синтаксичних конструкцій.

5. У французькій мові процес інтенсифікації використовує лексичні та синтаксичні засоби для посилення значення слів чи фраз. Основні типи інтенсифікаторів включають лексичні (наприклад, “*très*” чи “*vraiment*”), модальні (наприклад, “*absolument*”), порівняльні (наприклад, “*plus*” чи “*moins*”), та вищі ступені прикметників і прислівників (наприклад, “*le plus*” + “*moindre*”, “*le pire*”).

6. Ідіоматичні вирази також є важливими лексичними інтенсифікаторами, додаючи мові колориту та образності.

7. Лексичні інтенсифікатори додають підсилювальний відтінок, що робить мову більш живою та виразною, а модальні інтенсифікатори виражають впевненість або переконання мовця, надаючи вагу та емоційний відтінок висловлюванням.

8. Інтенсифікація мовлення обумовлює появу прагматичного впливу, який варіює у різних стилістичних регістрах, іншими словами, інтенсифікація не лише виконує функцію посилення семантичного навантаження висловлення, але й слугує містком для передачі певних нюансів змісту, акцентів та емоційного колориту, які впливають на читача. Ми йшли висновку, що різні за комунікативно-стилістичною спрямованістю тексти містять певні лінгвістичні елементи, лексико-семантичні і синтаксичні, які сприяють інтенсифікації змісту і формують його прагматичну дію:

1) у художньому тексті інтенсивність може бути розглянута як художній прийом, наприклад, за допомогою метафор, епітетів, повторень, гіпербол тощо;

2) у науковому дискурсі часто використовуються специфічні слова-модифікатори, що надають тексту особливої вагомості (слова, що уточнюють значення слова або фрази, додають інформацію). Іноді автори можуть використовувати слова з підвищеною інтенсивністю, такі як “*crucial*” (ключовий) або “*indispensable*” (незамінний). У французькій науковій літературі також часто використовується пасивний стан для надання інтенсивності та об’єктивності. Він може служити інтенсифікацією, коли мета полягає в підсиленні важливості або об’єктивності висловлення. Це надає тексту особливої прагматичної вагомості;

3) інтенсивність у публіцистичному стилі французької мови відіграє ключову роль у формуванні враження читача, тому що медіа тексти використовують лексико-семантичні інтенсифікатори для залучення уваги, виклику реакції або формування певного ставлення до представленої теми;

4) у сучасному молодіжному сленгу, що відіграє ключову роль, особливо в контексті глобалізації та зростання впливу інтернет-культури,

оскільки молодіжний сленг є дзеркалом сучасних культурних та соціальних тенденцій, відображаючи динамічні зміни в способах вираження емоцій, думок та ставлень, також присутня інтенсивність. У французькому молодіжному сленгу інтенсивність часто проявляється через переосмислення традиційних слів та виразів. Наприклад, слово “*grave*”, яке традиційно означає «серйозно», може бути використано в контексті “*C’est grave bien!*”, що перекладається як «Це дійсно круто!» (оксюморон). Окрім того, вплив англійської мови на французький молодіжний сленг є невід’ємною частиною сучасної молодіжної культури. Англіцизми, такі як “*top*” або “*fun*”, стали популярними серед французької молоді. Вони не лише відіграють роль запозичень, що збагачують словниковий запас, але й можуть виступати як ефективні інтенсифікатори. Це пов’язано з глобалізацією та зростаючим впливом англійської мови, що сприяє сприйняттю англійської мови як засобу досягнення більшої виразності та емоційності в мовленні. Використання англіцизмів, таких як “*cool*” або “*insane*”, у повсякденному французькому мовленні, може надати додаткового емоційного забарвлення та інтенсивності висловлюванням. На думку Теофіля Ларшер, це відбувається через те, що англіцизми сприймаються як більш сучасні та «трендові», надаючи мові певного «молодіжного» відтінку. Таким чином, молодь використовує англіцизми й для демонстрації обізнаності з сучасними трендами або певною культурною групою. Це підсилює «вагу» висловлювання, роблячи його більш вагомим та значущим для співрозмовників, особливо в контексті молодіжної аудиторії [Larcher 2023].

Отже, в контексті молодіжного сленгу та сучасного мовлення, англіцизми виступають не лише як засоби позначення об’єктів чи явищ, а й як потужні інтенсифікатори, що підсилюють емоційне сприйняття висловлювання. Таким чином, можна зазначити, що ці зміни в мові не відбуваються відокремлено від загальних соціокультурних процесів. Вони є частиною більшої картини, яка включає в себе зміни в музиці, моді, кіно та інших формах культурної взаємодії.

9. Спостереження і аналіз прикладів привели нас до висновку, що когнітивні, психологічні та соціологічні чинники у інтенсифікованих висловлюваннях переважають над суто лінгвістичними.

10. З позицій когнітивної лінгвістики, де акцент зроблений на способах мовного представлення основних когнітивних процесів, інтенсивність як лексико-семантична, так і семантико-синтаксична категорія спирається на ментальні операції порівняння з нормою (ідеалом), а також на ментальні операції установаження значущості об'єкта, що відображаються у оцінці. Оскільки оцінка є суб'єктивним за своєю природою когнітивним процесом, один і той же фрагмент дійсності з позицій інтенсивності може бути інтерпретований по-різному, різними суб'єктами оцінки. Взавши за основу теорію про існування інваріанта [Козак 2012], що лежить в основі категорії інтенсивності, і яку необхідно розглядати як семантичну ознаку, ми намагалися аналізувати інтенсивність як процес відхилення від такого інваріанту. Виходячи з цього, стає очевидним наявність певних ментальних процесів, які виникають з причини відхилення об'єкта чи ситуації від норми (інваріанта). Результатом порівняння об'єкта чи ситуації з нормою встановлюється ступінь інтенсивності, що відображається спеціальними мовними засобами.

11. Когнітивні уміння встановлювати причинно-наслідкові зв'язки та знаходити взаємодіючі ознаки об'єктів також можуть спонукати до появи інтенсивності висловлень.

12. Лінгво-когнітивні механізми утворення інтенсивних висловлень є наступними: ментальний процес порівняння з існуючим «інваріантом» об'єкта оцінки, ментальний процес установаження значущості об'єкта, ментальний процес встановлення причинно-наслідкових зв'язків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

СПИСОК ТЕОРЕТИЧНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Артемова Л. В. Оцінно-емотивна домінанта експресивності сучасних іспанських аналітичних статей (на матеріалі періодичних видань “El Pais”, “El Mundo”, “ABC”) : дис. ... канд. філол. наук: 10.02.05. Київ, 2006.
2. Арутюнова Н. Д. Типы языковых значений. Оценка. Событие. Факт. Москва: Наука, 1988. 338 с.
3. Баллі Ш. Загальна лінгвістика та питання французької мови. Київ : ІЛ, 1955. 416 с.
4. Григоренко Т. Н. Способы интенсификации в португальском языке. Москва, 1987. 204 с.
5. Гурко М. З. Категорія інтенсивності в сучасній німецькій фразеології (на матеріалі фразеологічних одиниць тематичної групи «інтелектуальні здібності людини») : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04. Запоріжжя, 2006. 19 с.
6. Денисова А. С. Фразеологізми на позначення відчуття болю. *Наука III тисячоліття : пошуки, проблеми, перспективи розвитку* : матеріали II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (25-26 квітня 2018 року) : збірник тез. Бердянськ : БДПУ, 2018. С. 138–139.
7. Казимір І. С. Контекстуальні синоніми як засоби оцінки в газетному інтернет-дискурсі. *Науковий журнал Львівського державного університету безпеки життєдіяльності «Львівський філологічний часопис»*. 2021. № 10. С. 44-49.
8. Кобринець О. С. L’argot des jeunes dans la langue française. *Наукові записки Національного університету Острозька академія*. 2013. № 39. С. 155-158.
9. Козак Р. Інтенсивність як смисловий компонент експресивності: прагматичний аспект. *Наукові записки*. 2012. № 105(2). С. 85-89.

10. Михальченко М. Іронія як реалізатор оцінки в художньому тексті. *Лінгвістичні студії* : збірник наукових праць. Вип. 23. Донецьк, 2011. С. 179-183.
11. Мілова М. М. «Експресивність» та «емотивність» у мові та мовленні. Рівні передачі емоцій у художньому англomовному тексті. *Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету*. 2014. № 9. С. 104-107.
12. Муратова В. Ф. Гіпербола як стрижневий засіб інтенсифікації мови у П. Зюскінда. *Новітня філологія*. 2010. № 16 (36). С. 171-178.
13. Поцелуевский Е. И. Нулевая степень качества. Проблемы семантики. Москва : Наука, 1974. 250 с.
14. Прокоф'єв Г. Л. Іронія і сарказм як види насмішки. *Проблеми лінгвістики й методики викладання мов у контексті входження України в європейський простір* : матеріали Всеукраїнської наукової інтернет-конференції, м. Умань, 20 травня 2016 р. Умань, 2016. С. 83-86.
15. Раділова О. І. Стійкі лексичні одиниці як засіб вираження інтенсифікації якісної ознаки. *Міжнародна науково-практична конференція «Нове у філології сучасного світу»* (9–10 червня 2017 р.). Львів, 2017. С. 49-51.
16. Романченко А. П. Прагмалінгвістичні параметри функціонально-семантичного поля компаративності в сучасній українській літературній мові : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01. Одеса, 2009. С. 197–219.
17. Сціра М. Градуальність у фразеологізмах з ономастичним компонентом. *IReteslaw*. URL : <https://goo.su/a38Qvjz> (дата звернення: 15.05.2023).
18. Туранский И. И. Семантическая категория интенсивности в английском языке : монография. Москва : Высшая школа, 1990. 173 с.
19. Шейгал Е. И. Интенсивность как компонент семантики слова в современном английском языке : автореф. дис. ... канд. филол. наук. Москва, 1981. 26 с.
20. Щербань М. Т. Семантична характеристика інтенсифікаторів прагматичного значення: спроба формалізованого опрацювання. *Вісник*

Житомирського державного університету імені Івана Франка. 2008. № 39. С. 227-230.

21. Юськів Х. А. The usage of slang in French language. *Франкофонія в умовах глобалізації і полікультурності світу*: збірник тез II Міжнародної науково-практичної конференції, м. Тернопіль, 19 березня 2020 р. Тернопіль, 2020. С. 67-69

22. Adler S. Intensification intrinsèque et extrinsèque à travers deux modèles de mise en valeur. *8 Congrès Mondial de Linguistique Française*. 2022. Vol. 138. P. 2-16.

23. Anscombe J.-Cl., Tamba I. Autour du concept d'intensification. *Langue française*. Vol. 177. № 1. 2013. P. 3-8.

24. Atayan V. Marqueurs de l'argumentation multiple dans la phrase relative. *Verbum XXXII*. 2010. № 1. P. 93-117.

25. Barka M. N. Nespresso : "What Else?". *The Rolling Notes*. 2018. URL : <https://goo.su/MVPh> (accessed: 26.08.2023).

26. Bordet L., Jamet D. Degré et intensification : essai de typologie. *Anglophonia : French Journal of English Linguistics*. 2015. URL : <https://journals.openedition.org/anglophonia/549> (accessed: 20.05.2023).

27. Carrillo-de-Albornoz J., Plaza L. An emotion-based model of negation, intensifiers, and modality for polarity and intensity classification. *Journal of the American Society for Information Science and Technology*. 2013. Vol. 64. P. 1618-1633.

28. Chesley P. Lexical borrowings in French: Anglicisms as a separate phenomenon. *French language studies*. 2010. № 20. P. 231-251.

29. Costes A. Le passif : la voix passive. *Scribbr*. 2020. URL: <https://www.scribbr.fr/elements-linguistiques/le-passif/> (дата звернення: 12.06.2023).

30. Cruse A. Meaning in language : an introduction to semantics and pragmatics. Oxford : Oxford University Press, 2011. 180 p.

31. Crystal D. English as a global Language (2nd ed.). Cambridge : Cambridge University Press, 2003. 212 p.
32. Djachy K. L'aspect pragmatique de la phraséologie littéraire en français et en géorgien. *La phraséologie contrastive. Honoré Champion*. 2018. P. 121-134.
33. Durieux F. Les modifieurs d'intensité. Paris : Armand Colin, 2003. 239 p.
34. Eble C. Slang and sociability : in-group language among college students. Chapel Hill : University of North Carolina Press, 1996. 240 p.
35. Gaatone D. Les marqueurs d'intensité et les locutions verbales : quelques réflexions. *Travaux de linguistique*. 2007. Vol. 55. № 2. P. 93-105.
36. Izert M. Les expressions 'Adj comme SN' et l'intensification de la propriété : thèse de doctorat. Université de Varsovie. 2002.
37. Jackendoff R. Foundations of Language. Brain, Meaning, Grammar, Evolution. Oxford : Oxford University Press, 2002. 430 p.
38. Kleiber G. A la recherche de l'intensité. *Langue Française*. Vol. 177. № 1. 2013. P. 63-76.
39. Larcher Th. Why use anglicisms when we have perfectly good French words? *The Connexion*. 2023. URL: <https://goo.su/mtaLq> (дата звернення: 02.09.2023).
40. Lemieux L., Dupont M. Syntaxe et sémantique du français. Québec : Presses Université Laval, 1999. 464 p.
41. Loubier Ch. De l'usage de l'emprunt linguistique. Québec : Office québécois de la langue française, 2011. 77 p.
42. Pauze I. Les fonctions textuelles de la voix passive: thèse pour obtenir le grade de docteur de l'Université Lyon. Lyon, 2001. 335 p.
43. Peck F. Modifiers. *UOttawa*. URL: <https://goo.su/sJfo> (дата звернення: 27.06.2023).
44. Pilecka E. Propositions pour un dictionnaire des moyens d'intensification. *Studia Romanica Posnan Iensia*. 2015. Vol. 42/1. P. 83-96.

45. Rivara R. Adjectifs et structures sémantiques scalaires. *L'information grammaticale*. 1993. № 58. P. 40-46.
46. Roels L., Enghels R. Age-based variation and patterns of recent language change : a case-study of morphological and lexical intensifiers in Spanish. *Journal of Pragmatics*. 2020. Vol. 170. P. 125-138.
47. Romero C. L'expression de l'intensité par la conséquence ou la cause. *Corela*. 2005. Vol. 3 № 2. P. 5-20.
48. Romero C. Pour une définition générale de l'intensité dans le langage. *Travaux de linguistique*. 2007. P. 57-68.
49. Scripnic G. (Dé)persuasion par intensification dans le discours publicitaire. *Mélanges francophones*. 2020. Vol. 15. № 18. P. 98-108.
50. Teisson G. McDonald's joue la carte des emojis pour sa nouvelle campagne. *Dans ta pub*. 2015. URL: <https://www.danstapub.com/mcdonalds-joue-la-carte-des-emojis-pour-sa-nouvelle-campagne/> (дата звернення: 06.09.2023).
51. Vinz S. Words and phrases to avoid in academic writing. *Scribbr*. 2016. URL: <https://goo.su/jG026> (дата звернення: 21.08.2023).

СПИСОК ЛЕКСИКОГРАФІЧНИХ ДЖЕРЕЛ

52. (CNRTL) Centre National de Ressources Textuelles et Lexicales. URL: <https://www.cnrtl.fr> (дата звернення: 22.05.2023).
53. Cordial. URL: <https://www.cordial.fr/dictionnaire/> (дата звернення: 15.06.2023).
54. Dictionnaire anglicisme. URL: <https://www.dictionnaires.com/anglicisme/> (дата звернення: 28.08.2023).
55. Dictionnaire argot. URL: <https://www.dictionnaires.com/argot/> (дата звернення: 24.08.2023).
56. La langue française. URL: <https://www.lalanguefrancaise.com> (дата звернення: 29.06.2023).

57. Larousse. URL : <https://www.larousse.fr> (дата звернення: 26.05.2023).
58. Le Robert. URL: <https://www.lerobert.com> (дата звернення: 27.06.2023).
59. Linternaute. URL: <https://www.linternaute.com> (дата звернення: 26.05.2023).
60. Mel'cuk I. Dictionnaire explicatif et combinatoire du français contemporain. *Recherches lexico-sémantiques*. Vol. III. Montréal, 1984. 172 p. (дата звернення: 10.08.2023)
61. Merriam-Webster's Dictionary. URL: <https://www.merriam-webster.com> (дата звернення: 10.07.2023).
62. Wiktionnaire. URL: <https://fr.wiktionary.org/wiki/> (дата звернення: 12.06.2023).

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

63. Balzac H. Le Père Goriot. *La Bibliothèque électronique du Québec*. 525 p. URL: <https://beq.ebooksgratuits.com/balzac/Balzac-39.pdf> (дата звернення: 09.06.2023).
64. Belin F. L'Idole déjeune. *Edition Ebooks libres et gratuits*. 2012. URL: <https://goo.su/iaWАкpy> (дата звернення: 29.05.2023).
65. Boileau-Narcejac. Les Diaboliques (Celle qui n'était plus). Paris : Gallimard, 1952. 185 p.
66. Chandler R. La Dame du lac. Paris : Gallimard, 1979. 249 p.
67. Dior. URL: <https://www.dior.com> (дата звернення: 08.09.2023).
68. Japrisot S. Piège pour Cendrillon. Éditions Denoël. 1962. 240 p.
69. L'Equipe. URL: <https://www.lequipe.fr> (дата звернення: 15.08.2023).
70. L'Oréal Paris. URL: <https://www.loreal-paris.fr> (дата звернення: 05.09.2023).

71. Le Figaro. URL: <https://www.lefigaro.fr> (дата звернення: 14.08.2023).
72. Le Monde. URL: <https://www.lemonde.fr> (дата звернення: 15.08.2023).
73. Le Parisien. URL: <https://www.leparisien.fr> (дата звернення: 17.08.2023).
74. Perrier. URL: <https://www.perrier.com> (дата звернення: 10.09.2023).
75. Red Bull. URL: <https://www.redbull.com/> (дата звернення: 09.09.2023).
76. Rimbaud A. Le dormeur du val. Les voix de la poésie. URL: <https://lesvoixdelapoesie.ca/lire/poemes/le-dormeur-du-val> (дата звернення: 20.06.2023).

RÉSUMÉ

Le sujet de notre recherche est la catégorie d'intensité et les moyens linguistiques de son expression en français.

L'objet d'étude est défini par les mécanismes linguistico-cognitifs de création d'un impact pragmatique des expressions comprenant des moyens d'intensification.

L'objectif est de déterminer les mécanismes linguistico-cognitifs qui contribuent à la création de l'impact pragmatique des énoncés qui incluent des moyens linguistiques d'intensification.

Dans le cadre de l'étude de l'intensité en tant que catégorie sémantique en linguistique, il a été révélé que son contenu est défini de manière ambiguë. S. Rodionova considère l'intensité comme dérivée des catégories fondamentales de qualité et de quantité, en les complétant par expressivité et émotivité. Cette catégorie se distingue de la gradation par la présence d'un composant expressif, soulignant son caractère pragmatique. L'analyse de différents chercheurs, tels qu'O. Borodkina et M. Gurko, confirme ce point de vue, considérant l'intensité comme un phénomène qui unifie les modifications qualitatives et quantitatives. La particularité de l'intensité réside dans sa capacité à refléter différents niveaux de manifestation d'une caractéristique par rapport à une norme acceptée. L'intensification, dans ce contexte, est considérée comme une modification quantitative de la qualité, reflétant une déviation de la mesure "normale". Selon les chercheurs français, l'intensité est étroitement liée aux concepts de quantification et de gradation, exprimés par des prépositions. L'étude de l'intensification dans différentes langues indique l'existence de certaines propriétés dans chaque mode d'intensité, qui ne sont pas capables de remplacer complètement les propriétés d'autres modes. Cependant, bien que l'intensification puisse ne pas contenir d'évaluation primaire ou d'émotionnalité, dans le contexte d'un texte spécifique, elle peut conduire à un développement subjectif de la situation, incluant l'évaluation, la coloration émotionnelle et l'expression. Ainsi, l'intensité en linguistique s'exprime en tant que

catégorie sémantique de nature pragmatique, combinant des éléments de qualité, de quantité et d'expressivité.

Mots-clés: intensification, intensité, intensificateur, mécanismes linguistico-cognitifs, expressivité, aspect pragmatique